

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 612

vineri 12 mai 1961

8 pagini 25 bani

O problemă a sfîrșitului de an:

Recapitularea

Ne mai desparte o perioadă de timp destul de scurtă de ultima zi a anului școlar. Una din principalele preocupări ale învățătorilor și profesorilor în această perioadă o constituie lecțiile de recapitulare.

Bazate pe munca desfășurată în întregul an școlar, sintetizînd și clarificînd dintr-un unghi de vedere mai larg și mai cuprinzător lecțiile predate în cursul acestuia, scoțînd în evidență concluziile cu caracter general pe care le impun ele, recapitularea influențează în bună măsură rezultatele cu care se va încheia munca depusă de-a lungul celor trei trimestre.

Ce avem de făcut pentru a asigura lecțiilor de recapitulare o eficiență maximă? Răspunsul la această întrebare implică discutarea mai multor probleme.

Una dintre ele se adă în strînsă legătură cu necesitatea clarificării și delimitării precise a scopului lecțiilor recapitulative. Se știe, în general, că aceste lecții urmăresc în primul rînd să reîmprespăteze și să consolideze în memoria elevilor cunoștințele acumulate de-a lungul anului. Dar această este oare unicul scop al lecțiilor de recapitulare? Fără îndoială că nu. Am putea compara lecțiile de recapitulare cu lucrările de finisaj ce se execută supra unei piese incizate de a ieși pe poarta întreprinderii și care au menirea de a desăvîrși piesa. Asemenea lucrări de finisaj reprezintă într-un fel lecțiile de recapitulare, menite să desăvîrșesc cunoștințele elevilor, să le închege într-un sistem armonios, în cadrul căruia să se vadă limpede legătura organică, interdependența dintre părți, felul cum se influențează și se completează reciproc.

Pentru a soluționa cu succes problemele pe care le ridică lecțiile de recapitulare avem datoria să ne pregătim temeinic și din timp. În acest scop ne sînt de un real folos discuțiile purtate în cadrul cercurilor pedagogice și comisiilor metodice, unde pot fi dezbătute și lămurite în amănunțime multiplele aspecte ale recapitulării care ridică probleme specifice pentru fiecare disciplină, clasă și profesor în parte.

Se impune să stabilim în primul rînd temele pe care vom axa lecțiile de recapitulare. Problemele amintite mai sus ne indică, în mare, și criteriile pe care trebuie să le avem în vedere în selecționarea temelor. Trebuie să alegem teme care să permită sintetizarea cunoștințelor esențiale ale disciplinei predate, care să prilejuiască repetarea și rememorarea celor mai importante probleme din materia respectivă, care să ne dea posibilitatea să subliniem interdependența fenomenelor studiate și să ne ofere totodată suficiente ocazii pentru a lua în discuție acele chestiuni asupra cărora știm că elevii noștri au încă unele neclarități. Este recomandabil totodată să alegem teme care să-i facă pe elevi să privească lecțiile învățate dintr-un punct de vedere nou și, bineînțeles, important. Alegerea unor astfel de teme va contribui la dezvoltarea gândirii elevilor, a capacității lor de a selecta în mod independent din cunoștințele acumulate pe cele care ilustrează cel mai bine tema dată. Îi vom învăța astfel să nu se rezume numai la a înșira tot ceea ce au învățat într-o lecție anume, ci să aleagă, din ceea ce și-au însușit în cadrul mai multor lecții, ideile esențiale, să le susțină prin

exemplele cele mai adecvate. Dacă vom stabili, de pildă, pentru recapitularea la fizică, o temă care să trateze despre comportarea corpurilor în funcție de variația temperaturii și tensiunii, îi vom obliga pe elevi să înlăture calea — mai ușoară pentru ei, dar mult mai puțin eficientă — a simplei reproduceri a conținutului unor lecții, orientîndu-i să se refere în schimb în mod sintetic la o serie de cunoștințe studiate de-a lungul mai multor lecții, cum ar fi „Dilatarea corpurilor”, „Schimbarea stărilor de agregare”, „Legile gazelor” etc. La fel, dacă pentru lecțiile de recapitulare la literatura română vom alege tema „Tipuri de țărani din literatura noastră contemporană” îi vom determina pe elevi să apeleze la o serie de cunoștințe esențiale însușite cu prilejul studierii operelor lui Mihail Sadoveanu, V. Em. Galan, Marin Preda, Titus Popovici etc., indemnîndu-i spre o activitate care, bazîndu-se pe munca lor din cursul anului școlar, se ridică pe o treaptă superioară a acesteia, este deosebită calitativ de ea.

La fel ca și în celelalte lecții predate de-a lungul anului școlar, este necesar să dăm o deosebită atenție legării lecțiilor recapitulative de viață, de practică, de actualitate, de realitățile construcției socialiste în țara noastră. Foarte important este să repetăm lecțiile predate în timpul anului pornind de la cunoștințele elevilor despre producție, de la documentele de partid privind dezvoltarea

economică a patriei noastre, de la observațiile efectuate în timpul muncii, al vizitelor în întreprinderi sau pe ogoare, ca și de la cunoștințele acumulate cu prilejul excursiilor în diferite localități din țară. Deosebit de util ne va fi acum materialul didactic — planșele, ilustrațiile, diversele aparate, materiale și instrumente cu care elevii au lucrat și pe care le cunosc de la lecțiile ținute în cursul celor trei trimestre.

Un aspect de seamă al lecțiilor recapitulative îl reprezintă conținutul lor educativ. Profesorii nu trebuie să uite nici o clipă că fiecare lecție în parte, și cu atât mai mult lecțiile de recapitulare care comportă discuții ample asupra unui volum sporit de probleme, cuprind în ele însemnate resurse educative. Utilizarea lor, sublinierea acelor laturi ale lecțiilor de recapitulare care sînt de natură să cultive în sufletul elevilor cele mai frumoase sentimente și convingeri constituite o cerință indispensabilă a muncii învățătorilor și profesorilor în această etapă.

Ce metode, ce procedee amuse să folosim pentru ca lecțiile de recapitulare să fie cât mai rodnice? Desigur, metoda de bază specifică acestui tip de lecții este conversația. În funcție de particularitățile fiecărei discipline este necesar însă să imbinăm această metodă cu o întreagă gamă de alte metode și procedee, ca, de pildă, efectuarea unor experiențe, rezol-

(Continuare în pag. 5)



Munca tricotezeilor este îndrăgită de mulți dintre elevii Scolii medii nr. 23 „Dimitrie Bolintineanu” din Capitală.

VISURI DE VIITOR

Visurile de viitor ale elevilor aflați în aceste săptămîni în pragul examenului de maturitate au căpătat contururi precise, au devenit năzuinți ferme.

Întrebați-i, la întimplare, pe elevii clasei a XI-a „B” de la Școala medie nr. 24 din București ce doresc să devină în viață, încotro își vor îndrepta pașii după absolvirea școlii. Puneți, de pildă, aceste întrebări elevului Florin Iordache — unul din cei mai buni elevi ai clasei — și veți afla că visul lui este să lucreze într-o ramură a industriei chimice. Puneți-i aceleași întrebări lui Ilarie Buzdughină. „Mi-au plăcut întotdeauna fizica și matematica — va răspunde el. Mă simt atras spre aplicațiile tehnice ale acestor științe. Doresc să lucrez în domeniul electronicii, să particip și eu la procesul de mecanizare și automatizare a industriei noastre”. Alexandru Herescu vrea să se specializeze în mecanică. Vasile Crețan și Mioara Coroiu socotesc că este o mare fericire să contribuie și tu la ridicarea clădirilor mărețe care împodobesc orașele patriei noastre. Georgeta Colț vrea să amelioreze soiurile de plante și rasele de animale, iar Zaharia Potcoavă și Victoria Poacă să devină geologi.

Ce i-a determinat pe acești tineri să-și îndrepte aspirațiile lor spre aceste indeletniciri?

Și lecțiile frumoase, pline de conținut, în care noțiunile, formulele, regulile învățate s-au împletit cu aplicațiile practice, cu imagini clare ale dezvoltării producției în țara noastră; și zilele petrecute în întreprinderea unde se desfășoară instruirea lor în producție, ca și munca patriotică pe șantiere, care le-au ajutat să cunoască marea bucurie de a fi făuritori de bunuri materiale necesare societății; și orele de dirigenție, în care au discutat despre aportul tineretului la construirea socialismului; și convingerile cu oameni muncii, cu specialiști, cu tineri muncitori care studiază în învățămîntul superior. Și însuși viața întregii țări, planurile minunate pe care le făurește poporul, sub conducerea partidului.

— Încotro vă îndreptați pașii, elevi ai claselor a XI-a?

— Spre marile șantiere ale socialismului. Spre fabrici, spre uzine, spre noile construcții, spre ogoare, spre munca în școli. Am învățat multe în școală. Vrem să mai învățăm încă în producție — care este drumul cel mai sigur către o calificare înaltă — în școlile tehnice, în facultăți. Vrem să fim constructori vrednici ai socialismului.

Așa răspund cei care vor să trăiască în curînd băncile școlilor medii.

Tinerii patriei noastre vor să meargă să lucreze acolo unde îi cheamă partidul, patria.

Aceste năzuințe au un sens adevărat. Ele sînt rodul îndrumării pline de grijă pe care le-au dat școala și organizația de tineret, rodul chibzuinței pline de răspundere a tinerilor care au înțeles că, de fapt, răspunsul la întrebarea „Încotro?” nu și-l dau numai lor, ci și societății care i-a crescut și căreia îi sînt datori.

B. M.

Propaganda profesională

Se știe că unul din domeniile cele mai importante ale activității organizațiilor sindicale din școli îl constituie propaganda profesională, menită să-i ajute pe învățători și profesori în continua ridicare a măiestriei lor pedagogice.

Un principiu de bază în organizarea propagandei profesionale este acela al coordonării acesteia cu sarcinile imediate ale școlii, cu problemele care izvorăsc din etapele de muncă pe care le străbatem. O temă ca „Planul de perspectivă al orelor educative” este mult mai indicat să fie dezvoltată în perioada primului trimestru al anului școlar decât în trimestrele II sau III. O consfățuire de muncă pe tema luptei împotriva rămânerii în urmă la învățătură, a mediocrității ar fi, de asemenea, mai fericit plasată în prima parte a anului, căci măsurile ce se pot stabili pe baza concluziilor ei privesc o perioadă de timp mai îndelungată.

Evident, tematica propagandei profesionale desfășurate de organizațiile sindicale din școli este foarte largă. Ea include, alături de popularizarea experienței practice a unor învățători și profesori, dezbaterile unor probleme pedagogice cu un caracter mai larg, de generalizare teoretică. Ori care ar fi însă natura temei înscrise în planul privind propaganda profesională, este neapărat necesar — așa cum arătam — ca ea să fie legată de problemele etapei străbătute și să izvorască din cerințele concrete ale muncii colectivei didactice respective.

În practică, însă, se mai observă neajunsuri în legătură cu aceasta. Se întâmplă deseori organizațiile sindicale cu preocupări largi în domeniul propagandei profesionale, care organizează în forme variate generalizarea experienței bune. Eficiența acestora este însă mult diminuată de faptul că nu se ține seama de necesitatea de a coordona tematica schimbului de experiență cu sarcinile etapei și cu cerințele concrete ale muncii colectivei didactice.

Așa, de pildă, la una din școlile din București s-a organizat în perioada primului trimestru o consfățuire de muncă pe tema „Legarea școlii de viață cu ajutorul practicii în producție de la sfârșitul anului școlar”. În același timp erau neglijate sarcinile curente ale muncii din școală. Organizații de consfățuirii motivau că în școală sunt cadre didactice cu experiență valoroasă în acest domeniu și că este păcat să n-o facă cunoscută. Dar cunoașterea experienței bune nu se face de dragul cunoașterii, popularizarea de dragul popularizării. Urmărim prin cunoașterea experienței bune, prin popularizarea ei un scop precis — și anume acela de a ajuta cadrele didactice să muncească mai bine. Or, este limpede că dez-

băind în cadrul propagandei profesionale teme interesante în general, dar care nu sînt actuale, nu numai că nu contribuim la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative, dar putem chiar abate atenția cadrelor didactice de la problemele aflate în primul rând la ordinea zilei. Valoarea acțiunilor organizate în cadrul propagandei profesionale este scăzută și atunci cînd ignorăm cerințele muncii colectivei didactice. Astfel, într-o școală din raionul Grivița Roșie s-a organizat o consfățuire de muncă la care o învățătoare a prezentat un fel de raport de activitate. Nici „referatul” ei și nici discuțiile care au urmat nu au semnalat nimic deosebit, nici o experiență nouă, necesară a fi împărtășită. Au asistat la această „consfățuire de muncă” toți învățătorii și profesorii școlii, deși problema ar fi interesat, în cel mai fericit caz (adică dacă ar fi fost într-adevăr dezvoltată o experiență valoroasă), numai cadrele didactice de la clasele I—IV. Într-o școală din orașul Roman s-au dezbătut într-o consfățuire de muncă probleme ale predării științelor naturale, deși la consfățuirea respectivă participa un singur profesor de științe naturale, și acela era chiar referentul.

Organizarea unor asemenea „consfățuiri” se datorează uneori și faptului că o serie de organizații sindicale planifică acțiunile de propagandă profesională de formă, ca să albească raporta organelor sindicale superioare. Pentru „uşurinţă” uneori recurg la temele înscrise în planurile de muncă ale cercurilor pe specialități, ale cercurilor metodice etc. Cîteodată chiar se întâmplă să se citească la consfățuirea de muncă un referat care a mai fost prezentat la un cerc pedagogic, la o ședință a unei comisii metodice.

Este clar că o asemenea „propagandă” nu servește școlii. Fixarea tematicii acțiunilor din cadrul propagandei profesionale presupune desigur o profundă cunoaștere a situației din școală. De aceea, este de dorit ca planul acestor acțiuni să fie alcătuit, în colaborare cu conducerea școlii, în urma analizei muncii la sfârșitul fiecărui trimestru și să fie apoi supus discuției.

O altă problemă care se ridică în legătură cu organizarea propagandei este aceea a formelor în care se desfășoară aceasta. Activiștii cu experiență din organizațiile sindicale știu că, pentru a asigura propaganda profesională o eficiență sporită, este necesar ca aceasta să îmbrace haina cea mai potrivită. De regulă, consfățuirea de muncă se organizează mai rar și pe probleme majore, a căror rezolvare afectează un întreg sector de activitate din muncă școlii. Cele mai des folosite sînt interasiistențele și lecțiile deschise, care se organizează pe teme

mai largi sau mai restrinse, în funcție de cerințele concrete ale școlii.

Trebuie subliniat faptul că interasiistențele și lecțiile deschise, în afară de schimbul de experiență pe care îl realizează în mod nemijlocit, contribuie și la rezolvarea unor probleme privind conținutul sau metoda lecțiilor. Iată, de pildă, cîteva probleme pe care le urmăresc, în etapa de încheiere a anului școlar, organizațiile sindicale din orașul Dej cu ajutorul interasiistențelor: „Tipurile de lecție pentru recapitularea finală”, „Lecția de sinteză”, „Ce înțelegem prin «nou» în lecțiile de recapitulare” etc.

Un element indispensabil pentru asigurarea eficienței interasiistențelor îl constituie încheierea lor cu concluzii precise, care să ducă la măsuri practice.

Consfățuirile de muncă se organizează în mod diferit. Unele organizații sindicale pregătesc un referat pe tema ce urmează să se dezbate. Altele prezintă, în afara referatului, și un coreferat. Dar aceasta nu este o problemă esențială. Se poate proceda și într-un fel și în altul. Esențial este ca referatul și discuțiile să ducă la clarificarea problemelor puse în dezbateri, să determine măsuri menite să asigure ridicarea nivelului muncii în domeniul respectiv. De aceea este necesar să se stabilească pentru consfățuire teme precise.

Organizația sindicală trebuie să aibă neapărat în vedere faptul că valoarea unei consfățuiri de muncă rezultă din măsura în care aceasta contribuie la elucidarea unor probleme practice ale muncii concrete din școală, din măsura în care ajută la înlăturarea deficiențelor și promovarea experienței înaintate. Tocmai de aceea este indicat ca la sfârșitul consfățuirii să se propună și să se adopte un plan de măsuri, care să urmărească traducerea în practică a concluziilor desprinse din referat și dezbateri.

Pentru a-și spori eficiența consfățuirea nu se poate rezuma la prezentarea izolată a experienței, la comunicarea unei metode de muncă în chip practicist, fără să se desprindă concluzii cu caracter de generalizare. Uneori se pierde din vedere această latură deosebit de importantă, referatele deosebite rezumindu-se la o prezentare seacă de genul: „am făcut cîtare lucru”. Este necesar însă să se arate, mai ales, de ce a trebuit să se procedeze așa și nu altfel într-o anumită situație, care sînt factorii care au determinat situația dată etc. Acordînd atenție nivelului științific al referatului, vom interesa mai mult pe participanți, vom asigura dezbateri fructuoase.

Oprindu-se la temele cele mai indicate, urmîrind scopuri precise, propaganda profesională organizată de sindicat poate da un ajutor substanțial cadrelor didactice pentru continua ridicare a nivelului învățămîntului nostru.

Const. Rădoi

O discuție cu criticii literari

În cadrul întîlnirilor dintre scriitorii romîni contemporani și profesorii de limba romînă — întîlniri pe care le organizează Clubul sindicatelor din învățămînt București — săptămîna trecută a avut loc o seară literară cu tema „Dezvoltarea literaturii în anii regimului democrat-popular, sub îndrumarea partidului”. Au participat criticii literari Ov. S. Crohmălniceanu, Silviu Iosifescu și Savin Bratu.

În cuvîntul introductiv, prof. Gh. Gh. Ursu, unul din autorii manualului de literatură romînă contemporană pentru clasa a XI-a, a vorbit despre dezvoltarea pe care a luat-o critica literară din țara noastră în anii regimului de democrație populară, sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român. Vorbitorul a subliniat faptul că studiile criticilor literari au fost de un real folos profesorilor în predarea istoriei literaturii și în valorificarea moștenirii literare ca și în predarea teoriei literaturii. Cei mai de seamă critici literari au participat la elaborarea manualelor școlare, colaborînd îndeaproape în această activitate cu cadrele didactice din învățămîntul de cultură generală. În pregătirea lecțiilor profesorii apelează larg la lucrările criticilor literari competenți. Ei urmăresc cu interes și căldură dezvoltarea pe care a luat-o critica literară marxistă și i se adresează cu încredere.

Cum era și firesc, o bună parte a discuțiilor dintre criticii literari și profesorii de literatură s-a referit la problemele realismului socialist. Profesorii au pus întrebări în legătură cu dezbaterile asupra realismului socialist care au avut loc de curînd în Uniunea Sovietică, precum și în legătură cu studiile criticii noastre literare asupra problemelor teoretice ale realismului socialist și asupra literaturii realist-socialiste. Criticul Ov. S. Crohmălniceanu a făcut, în cadrul întîlnirii, o expunere asupra dezbaterilor din presa literară sovietică și a subliniat unele concluzii la care au ajuns criticii literari din U.R.S.S. Referîndu-se la lucrările criticilor romîni asupra realismului socialist, Ov. S. Crohmălniceanu a amintit lucrarea lui M. Novicov „Realism, realism critic, realism socialist” care aduce o contribuție însemnată la elucidarea unor probleme teoretice ale esteticii marxiste. Criticul a formulat însă și unele opinii diferite de cele ale lui M. Novicov, care vor putea fi cunoscute de profes-

sori în amănunt din studiul ce va fi publicat în numărul de sub tipar al „Vieții romînești”.

Participanții la discuție au subliniat că lucrările apărute, ca și o serie de articole din presa de specialitate vin direct în sprijinul profesorilor de literatură, dar nu umplu toate golurile. Ei au relevat unele probleme ale realismului socialist de care critica literară ar trebui să se preocupe mai mult.

O altă problemă care a făcut obiectul discuției a fost necesitatea unor studii critice marxiste asupra diferitelor curente literare. În fața profesorilor de literatură se ridică serioase dificultăți în predarea unor opere, curente și direcții literare care sînt trecute în programa de învățămînt, dar asupra cărora uneori există puține sau nu există de loc studii critice. Primii pași făcuți de critică în această direcție prin studiul lui Dumitru Micu asupra poporanismului (Viața Romînească nr. 2, 3 și 4/1960) și al lui G. C. Nicolescu asupra semănătorismului (Viața Romînească nr. 10/1960) au fost bine veniți. Participanții la întîlnire au primit cu satisfacție vestea că în prezent se pregătesc pentru tipar tot la „Viața Romînească”, studii critice despre simbolism și gîndirism. Tratatul de istorie a literaturii romîne la care se lucrează în prezent va înlătura, fără îndoială, golurile existente încă în istoriografia literară.

Discuțiile s-au oprit și asupra limbajului operelor literare și asupra mijloacelor pentru descoperirea și creșterea talentelor literare. Ele au dat la precizarea deosebită a unor probleme privind elementele naturaliste în operele literare și în general privind trăsăturile caracteristice acestei metode.

Întîlnirea între criticii literari și profesorii de limba romînă a prilejuit și discutarea unor probleme privind tendințele noi în poezie, traduceri etc.

Seara consacrată criticii literare s-a desfășurat la un nivel ridicat, constituind un sprijin valoros atât pentru profesori în predarea literaturii, cît și pentru critici în cunoașterea părerilor despre activitatea pe frontală literară ale unor oameni care prin natura muncii lor o urmăresc cu atenție și interes, cu competență.

AL. L. Vladimir

Bibliografie

V. I. LENIN — Opere complete, volumul III. 772 pag. 12 lei

Volumul cuprinde lucrările: „Dezvoltarea capitalismului în Rusia”, care constituie o amănunțită analiză marxistă a orînduirii social-economice și a structurii de clasă a Rusiei de după reforma din 1861 și „O critică necritică” în care Lenin răspunde criticilor făcute de narodnici și marxștii legali cărții sale despre dezvoltarea capitalismului în Rusia.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ: Articole și cuvîntări (1959—1961)

Volumul cuprinde articole și cuvîntări din perioada august 1959 — mai 1961. În volum este inclus și Raportul prezentat la Adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România.

A apărut revista NATURA, seria Geografie-Geologie, numărul 2, martie-aprilie 1961.

În cuprins:

Editorial: La aniversarea a 40 de ani de la înființarea Partidului M. Costache: Politica Partidului Muncitoresc Român de repartizare rațională a forțelor de producție pe teritoriul R.P. Romîne. N. Oncescu, C. Gheorghiu: Resurse miniere principale în R.P.R., Minerurile neferoase (II). P. Ghiștescu, Gh. Platagea: Apele din R. P. Romînă și folosirea lor în economia națională. I. Sandru, C. Rusenescu: Re-

giunea Bacău — o regiune în plin avînt de dezvoltare industrială.

V. Bozac: Educația elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar în cadrul predării geografiei.

E. D. Antoci: Contribuția manualelor noastre de geografie la realizarea învățămîntului realist-științific.

V. Ghibedea: Contribuția la predarea lecțiilor cu tema „clima”

Gv. Sabău, Z. Benedek: Aspecte din munca cercului tinerilor geografi de la Școala medie nr. 1 din Carei.

Note, recenzii, informații.



Corul cadrelor didactice din Sibiu care a obținut importante succese în întrecerile formațiilor artistice de amatori

Electronica și automatizația în școala tehnică

Sarcinile mecanizării și automatizării proceselor de producție prevăzute în Directivele Consiliului al III-lea al partidului cer ca viitorii muncitori de înaltă calificare să cunoască în amănunțime procesele moderne de producție, să capete o temelnică pregătire științifică în domeniul tehnologiei, al fizicii tehnice și al organelor de mașini în stînsă legătură cu aplicarea în producție a elementelor de electronică și automatizată.

Se poate spune că în majoritatea școlilor tehnice se merge conștient pe acest drum. Lecțiile de tehnologia meseriei, de mecanică, de rezistența materialelor etc., predă de ingineri cu practică îndelungată în producție, dau elevilor posibilitatea să înțeleagă în adîncime procesele tehnologice, principiile de construcție și funcționare a mijloacelor de lucru folosite în uzinele unde își fac practica. Majoritatea acestor lecții se desfășoară în laboratoare bine dotate, în care se pot face experiențe și demonstrații complexe cu ajutorul planșelor didactice, al schemelor cinematice, al diagramelor, pe machete în funcțiune sau direct pe mașini și aparate. Se extinde tot mai mult metoda predării lecțiilor direct în uzine, la locul de producție și a lecțiilor bazate pe demonstrații efectuate de ingineri-profesori cu funcție bazată în conducerea secțiilor de producție.

Încărmindu-i pe elevi cu cunoștințe tehnice asupra construcției și funcționării mașinilor de așchiat, bunăoară, profesorii de specialitate din școlile tehnice rezolvă cu acești probleme cu privire la calcularea vitezelor, a dezvoltării forțelor, a normelor de privesc precizia, toleranțele și erorile geometrice de care ei vor trebui să țină seama în practica de tehnicieni și de muncitori cu înaltă calificare. Examinând explicațiile de la principalele de funcționare a agregatelor la caracteristicile de fabricație și indicii de utilizare a mașinilor moderne cu automatizare optică și comenzi semnalizate pe elevi ca viitori pregătitori și raționalizatori ai producției.

Se mai întîlnesc însă în unele școli profesori care, deși acordă atenție predării cunoștințelor privind tehnica și tehnologia modernă, se mărginesc doar la predarea schemelor de montaj și a

principiilor de lucru. Este absolut necesar să mergem însă mai departe. Predarea cunoștințelor privind mecanizarea trebuie să ducă neapărat la cunoașterea de către elevi a normelor ce privesc precizia mașinilor-unelte și metodele de încercare a lor. Este necesar ca acolo unde acest lucru nu s-a făcut să se stăruie asupra lui acum, cu priceful lecțiilor de recapitulare și sinteză, în cadrul cărora profesorii au posibilitatea de a explica, pe baza calculelor matematice, erorile geometrice de formă și dimensiunile lor asupra suprafețelor piesei prelucrate.

Se impune cu deosebire extinderea predării cunoștințelor teoretice asupra tehnicii și tehnologiei moderne în pregătirea viitorilor tîrnători, forjori etc., unde mai există în această privință o carență. Este foarte necesar ca prin lecțiile de sinteză și recapitulare să se asigure elevilor care vor munci în aceste sectoare de activitate posibilitatea de a cunoaște în mod științific o serie de procese tehnologice moderne de înaltă productivitate, cum sînt mecanizarea preparării nisipurilor, răcirea mecanică a cochilelor, matrițarea sau forjarea în fișuri multiple, montarea pe bandă mecanizată, asigurarea producției în flux închis etc.

De mare însemnătate este familiarizarea elevilor cu metodele perfecționate de sudare automată introduse în uzinele unde există o pondere mare a acestor operații, ca uzinele „Tudor Vladimirescu” și „23 August” din Capitală, șantierul naval „Gh. Dimitrov” din Galați etc. Predarea cunoștințelor cu privire la sudarea automată trebuie îmbinată strîns cu orientarea elevilor în domeniul electronicii, pentru ca astfel ei să poată înțelege nu numai avansatele tehnologii și economice, ci și bazele științifice ale utilizării unor agregate moderne cum sînt mașinile cu comenzi electronice de sudură electrică prin rezistență. În felul acesta ei vor putea alege în mod judicios parametri de lucru pentru obținerea unor caracteristici exterioare diferite cu ajutorul comenzilor electronice și vor putea studia mai ușor, prin comparație, sudarea prin rezistență cu un singur electrod la care alegerea parametrilor se face tot electronic.

Pentru familiarizarea elevilor, eșit din punct de vedere teoretic

cît și practic, cu problemele mecanizării complexe și ale automatizării producției, o eficacitate deosebită au lecțiile predate direct în secțiile cele mai moderne dotate ale uzinelor. Practica școlilor tehnice de pe lângă uzinele „Steagul roșu” din Brașov și Combinatul metalurgic din Reșița confirmă din plin acest fapt. De pildă, la predarea tehnologiei tratamentelor termice, profesorii acestor școli fac cu elevele demonstrații practice în uzine după parcurgerea fiecărui capitol. Plecînd de la simplu la complex, ei cer elevilor să experimenteze practic cădrile prin curenți de înaltă frecvență și cu răcite la temperaturi joase, metode de înaltă tehnicitate, supere care tuturor celor folosite pînă în prezent. De asemenea, ei le demonstrează elevilor cele mai noi metode de recăzere, cimentare și cimentare a țelurilor. Experimentările făcute în uzine ca I.M.S. Cîmpulung, bunăoară, unde s-a introdus în sectorul forjă încălzirea cu ajutorul curenților de înaltă frecvență a pieselor înainte de forjare, le-au fost demonstrate elevilor chiar de la apariția lor. Totodată profesorii școlilor tehnice din Brașov și Reșița le-au explicat pe larg elevilor lor principiile de automatizare a întreprinderilor din sectorul energiei.

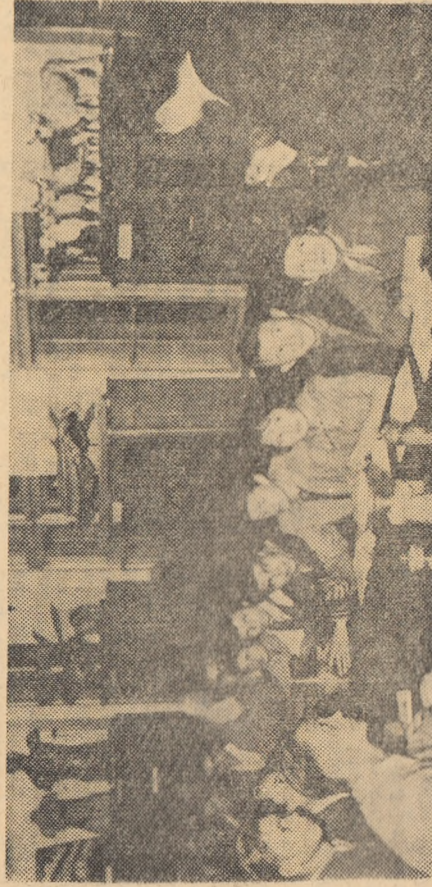
Un domeniu important al tehnicii noi asupra căruia este necesar să se pună un accent deosebit în lecțiile recapitulative îl constituie problemele de telecomunicare și telemăsură a anumiilor marii, curenți, tensiuni, puteri active, cu specială atenție asupra aplicațiilor largi ale acestora cum sînt, de pildă, controlul automată a magistrelor electrice și întreținerea grupului „Ilner” de la combinatul siderurgic Hunedoara, procesele de automatizare de la mina Petrița, cărcarea vagoanelor, funcționarea automată a mașinii de extracție de la aceeași mină și altele.

Fără îndoială că, mergînd mai departe pe linia unei asemenea pregătiri a elevilor din școlile tehnice, vom ridica din rîndul acestora specialiști buni, capabili să răspundă cerințelor producției moderne.

Al. Chirică

Vă prezentăm :

Centrul școlar agricol din Tg. Mureș



Între-unul din cabinetele-laborator ale școlii

În toamna trecută, un grup de colecționiști din împrejurimile orașului Tîrgu Mureș au vizitat terenurile de cultură ale Centrului școlar agricol din capitala regiunii Mureș-Autonomă Maghiară. Cu ochii omului a cărui pricepere e formată de o viață

utilizarea metodelor agricole înaintate. Astfel, la grîul de toamnă a fost obținută o recoltă de 2626 de kilograme la hectar față de 2200 cît a fost planificat, la porumb boabe s-a obținut 4206 kg față de 3000 kg planificate.

nor cărți de specialitate, politice și ideologice sau de literatură beletristică. Au aflat că tinerii care învață la centrul școlar agricol vîd deosebită importanță la spectacolele de teatru, joc sport.

Dispunînd de asemenea condiții, îndrumați de dragoste și pricepere de către profesori cu o bogată experiență, majoritatea absolvenților școlii au reușit să dețină frunțișii în producție în unitățile agricole socialiste unde au fost repartizați. De asemenea, mulți dintre actualii elevi ai centrului au fost evidențiați pentru rezultatele deosebite obținute la practică. Pentru toate aceste rezultate Centrul școlar agricol din Tîrgu Mureș este clasificat printre școlile fruntașe din rețeaua Ministerului Agriculturni.

Este firesc deci că el se bucură de un frumos renume și că numeroși tîrnăni colecționiști își trimit în fiecare an copii să învețe aici.

Valeriu Biță



În cabinetul de desen al Grupului școlar de pe lângă uzinele „23 August” din București. Fiecare desen este confruntat cu piesa după care a fost executat

Răspuns la întrebări

Mai mulți cititori, profesori și elevi din clasele a XI-a s-au adresat redacției cu rugămintea de a le indica școlile tehnice pentru pregătirea muncitorilor cu înaltă calificare și a tehnicienilor existenți în Capitală. Publicăm o listă a acestor școli precum și principalele specialități pentru care pregătesc cadre.

Școala tehnică de electricitate, str. Gheorghe Sîncal nr. 8-10, pregătește electricieni pentru centrale, stații și rețele, constructori de aparate și mașini electrice, constructori de aparate de telecomunicații etc., precum și tehnicieni pentru lucrări de proiectare. Școala tehnică de metalurgie a uzinelor „23 August”, Bd. Muncii nr. 47, pregătește sudori pentru lucrări speciale și strungari; Școala tehnică de metalurgie, str. Zborului nr. 7-9, pregătește frezori de roți dinlate, strungari și tehnicieni pentru lucrări de proiectare; Școala tehnică petrochimică, str. N. Filipescu nr. 26, pregătește operatori pentru fabricarea cauciucului sintetic, masele plastice, fibrelor sintetice, precum

și mecanici pentru industria chimică; Școala tehnică de construcții, Șos. Mihai Bravu nr. 429, pregătește mecanici pentru utilaj de construcții; Școala tehnică de arhitectură, str. Gh. Coșbuc nr. 24, pregătește tehnicieni pentru arhitectură și sistematizare; Școala tehnică de transporturi, str. Volniceni nr. 29, pregătește tehnicieni pentru drumuri, poduri și exploatarea auto; Școala tehnică C.F.R., Calea Griviței nr. 343, pregătește împiegași de mișcare; Școala tehnică de poștă și telecomunicații, Calea Victoriei nr. 12, pregătește tehnicieni și oficiali P.T.T.R, mecanici și tehnicieni pentru telecomunicații; Școala tehnică pentru industria ușoară, str. Poet Cerana nr. 1, pregătește mecanici pentru utilajul din industria ușoară și tehnicieni pentru lucrări de proiectare; Școala tehnică velerinară, str. Justiției nr. 55, pregătește tehnicieni veterinari, iar Școala tehnică de contabilitate agricolă, str. Justiției nr. 55, pregătește tehnicieni contabili; Școala tehnică de metrologie, str. Al. Popov nr. 24, pregătește tehnicieni metrologi; Școala tehnică de geologie, str. C. A. Rosești nr. 13, pregătește tehnicieni geologi; Școala tehnică de poligrafie, str. Argeș nr. 7, pregătește calegrafii manuali și mecanici, poligrafii offset, tipăritorii și zincostereogalvano, tipăritorii pentru tipar înalt și tipar plan, mecanici pentru utilaje poligrafice; Școala tehnică de stenodactilografie, str. Taras Sevčenko nr. 68, pregătește stenodactilografi în limba romînă și în limbi străine; Școala tehnică de activități culturale, Bd. Schitu Măgureanu nr. 1, pregătește bibliotecarii și îndrumătorii culturali; Școala tehnică cinematografică, Bd. Lacul Tei nr. 63, pregătește tehnicieni electromecanici pentru cinematografe și operatori proiectioniști; Școala tehnică comercială, Bd. Hristo Botev nr. 17 și Școala tehnică comercială, Calea Moșilor nr. 128, pregătesc mecanici frigotehniști, vînzători de produse textile, încălziminte și produse metalo-chimice (la Școala tehnică din Bd. Hristo Botev nr. 18 mai sînt pregătiți contabili pentru comerț, industrie, transporturi, construcții și merceologi); Școala tehnică financiară, Calea Griviței nr. 2 bis, pregătește contabili pentru industrie, construcții și transporturi; Școala tehnică sanitară, str. Pitar Mos nr. 15, pregătește asistente medicale de pediatrie, de obstetrică și ginecologie, de igienă, de radiologie etc., precum și tehnicieni dentari, opticieni, de utilaje medicale și de electro-fizio-radiologie; Școala tehnică de cooperaje, str. Sf. Ștefan nr. 21, pregătește contabili pentru cooperajia de consum.

La fizică

Recapitularea lecțiilor de fizică se poate desfășura sub diferite forme. În cazul când o temă este tratată în întregime într-un capitol, cum este cazul, de pildă, cu temele „Dinamică”, „Mașini termice”, „Inducția electromagnetică” etc., recapitularea se poate efectua pe capitole. În cazul când o temă este tratată în capitole diferite, recapitularea trebuie să aibă în vedere temele respective. Așa stau lucrurile, de exemplu, cu temele „Rezonanța în fizică”, „Dilatarea corpurilor”, „Interferența undelor”.

Utilizez la orele de recapitulare într-o largă măsură aparatele și instrumentele necesare, pentru a demonstra încă o dată principalele fenomene studiate în timpul anului. Dar de data aceasta experiențele, pregătite de mine, sînt efectuate de elevi. Aceasta este pe deplin posibil intrucît în timpul anului, la orele de fizică, la lucrările practice de laborator sau cu prilejul practicii în producție, elevii au căpătat deprinderea de a minui aparatele. Mai mult, ei pot aduce completări la cele învățate, relevînd amănunte tehnice observate cu prilejul vizitelor sau al lucrărilor efectuate în uzine și fabrici. Astfel, de exemplu, elevii care au lucrat în secții de electromontaj sau la construcția unor mașini vor putea sublinia unele probleme privind funcționarea motoarelor cu ardere internă sau fenomenele ce au loc într-un circuit de curent alternativ în care sînt legate în serie diferite rezistențe, vor putea vorbi pe larg despre funcționarea dinamurilor și electromotoarelor etc.

Pornesc la recapitularea principalelor teme din cursul de fizică de la rezolvarea unor probleme complexe. Rezolvarea unor asemenea probleme, bazîndu-se pe cunoașterea adîncă a diferitelor fenomene și legi, îi conduce pe elevi la stabilirea unor noi relații între cunoștințele studiate în timpul anului.

Caut ca problemele pe care le aleg pentru a fi rezolvate în cadrul recapitulării să nu conțină calcule dificile, pentru ca atenția elevilor să poată fi orientată în primul rînd spre judecarea problemei, spre găsirea relațiilor între diferitele mărimi fizice. În rezolvare îmi voi opri îndeosebi atenția asupra acestor mărimi, astfel încît problemele, în toate amănunțile lor, să prilejuiască o cit mai largă utilizare a diverselor cunoștințe, să nu aibă caracterul unui simplu exercițiu de matematică.

O importanță deosebită prezintă recapitularea temelor care permit cel mai larg stabilirea unor corelații între cunoștințele studiate în timpul anului, sublinierea interdependenței existente între ele. O astfel de temă este, de exemplu, „Inducția electromagnetică”, care se studiază în clasele a VII-a și a X-a.

Cum voi recapitula această temă? Cred că aici este necesar în primul rînd să relevăm corelația între magnetism și curent. Apoi voi determina condiția necesară și suficientă pentru producerea curentului într-un circuit închis. Voi trece în continuare la discutarea inducției atunci cînd ea este produsă printr-o bobină în care circulă curent continuu, după care voi sublinia problema principală a inducției — aceea că într-un circuit închis se produce o forță electromotoare în urma variației fluxului magnetic ce-l străbate. Mă voi opri apoi asupra mărimii forței electromotoare, asupra dependenței acesteia de numărul spirelor, de intensitatea cîmpului magnetic și de viteza variației fluxului magnetic. Bineînțeles, la clasa a VII-a voi face aceasta în mod intuitiv, adică prin experiențe, în timp ce la clasa a X-a forța electromotoare se poate defini cu ajutorul formulei matematice, stabilind totodată sensul ei.

Trecînd la recapitularea cunoștințelor cu privire la curentul alternativ industrial le voi cere elevilor să arate cum intervine inducția în producerea curentului alternativ, să argumenteze de ce se produce acest curent într-un cadru care se rotește într-un cîmp magnetic omogen. Mă voi opri totodată asupra condițiilor necesare pentru a obține curentul alternativ cu o tensiune și intensitate dinainte calculate.

Voi trata în continuare caracteristicile funcționării generatorului și părțile esențiale ale unui generator (statorul și rotorul), pentru a discuta apoi efectele și întrebuințarea curentului alternativ.

Trebuie să reamintim, în cadrul acestei lecții de recapitulare, și cunoștințele privind dinamurile și reversibilitatea lor, privind părțile principale ale unui electromotor și cauza pentru care acesta este prevăzut cu un electromagnet și nu cu un magnet permanent.

În încheierea lecției voi vorbi despre avantajele electromotoarelor față de motoarele cu ardere internă, despre randamentul lor și despre felul cum contribuie electromotoarele la ridicarea productivității muncii în diferite sectoare ale industriei și agriculturii. În legătură cu aceasta le voi cere elevilor să se refere la exemple cunoscute de ei din munca pe care au desfășurat-o în producție sau din vizitele făcute în întreprinderi.

Pentru ca recapitularea unei teme ca cea despre care am discutat aici să-și atingă scopul voi utiliza un bogat material didactic, aducînd în clasă bobine pentru circuit primar și secundar, magnet, galvanometru, rezistență variabilă, macheta unui dinam și a unui electromotor.

Folosind în mod judicios cele mai potrivite metode de recapitulare, alegînd probleme care îi pun pe elevi în situația să apeleze la numeroase cunoștințe și să releve legătura dintre ele, urmărind o succesiune logică în tratarea temelor recapitulative, vom reuși să desfășurăm pregătirile elevilor noștri, îi vom ajuta să încheie anul școlar cu bune rezultate.

Prof. Elena Tulipant

Școala medie nr. 9 — București



Lucrare practică de recapitulare la clasa a X-a în laboratorul Școlii medii „Gh. Coșbuc” din Cluj.

Pregătirea lecțiilor



Oră de limba română la clasa a IX-a a Școlii medii serale din Lupeni

In școlile serale

Cadrele didactice de la școlile serale din raionul Moinești desfășoară o activitate susținută în vederea pregătirii temeinice a lecțiilor de recapitulare.

O deosebită importanță se acordă pregătirii acestor lecții, de pildă, la școlile serale din Comănești, Boiștea și Albotești. Profesorii care predau la aceste școli poartă în cercurile pedagogice și în comisiile metodice discuții menite să stabilească cele mai bune metode de recapitulare, care pot contribui cel mai mult la sintetizarea și generalizarea cunoștințelor dobîndite de elevi.

Se constată îndeosebi o preocupare susținută pentru pregătirea elevilor din clasele a VII-a și a XI-a, care au de susținut în curînd examenele de absolvire și de maturitate.

Prof. IULIAN GHIȚĂ
Moinești

În orele de literatură

Două probleme se ivesc din primul moment în fața profesorului de literatură care se pregătește să povestască la recapitularea materiei predate în cursul anului școlar de a sintetiza cunoștințele elevilor.

Prima constă în necesitatea de a evita cu orice preț ca aceste lecții să fie monotone și seci înșirări de date, titluri sau personaje caracteristice. Uităm, deci, că elementele structurale cu care trebuie să operăm în explicarea fenomenului de suprastructură — care este arta — trebuie să ne fie punct de plecare și de înțelegere a actului cunoașterii prin emoția artistică.

A doua problemă constă în efortul de a aduce în lecțiile recapitulative elementul nou, interesant și necunoscut, care să aprindă în ochii elevilor lumina strălucitoare a curiozității — țelul și răsplata cea mai prețioasă a oricărui profesor.

La clasa a XI-a credem că se mai ivesc un pericol — și anume: recapitulînd dezvoltarea literaturii noastre începînd din anii 1920 și pînă în prezent, să rupem aceste aspecte de evoluția anterioară a elementelor progresiste în realismul critic al sec. XIX. De cea mai mare însemnătate în cimentarea convingerii asupra superiorității realismului socialist este paralelismul cu limitele realismului critic.

Voi încerca să ilustrez cu câteva exemple felul în care m-am gîndit să organizez lecțiile de recapitulare pentru a atinge scopul propus. Mă voi opri la cîteva teme majore, care au largi implicații educative. De pildă, la tema „Problema țărănească reflectată în literatură”.

Țelul lecției va fi de a demonstra cu ajutorul operelor studiate în ce condiții, cu ce mijloace este zugrăvită în literatura noastră contemporană transformarea conștiinței țărănilor, trecerea de la resemnarea apăsătoare ca o piclă și dureroasă ca o rană a bătrînei care se cerea în genunchi „pe drumul Hîrlăului”, la izbucnirea furtunoasă și categorică a lui Ilie Barbu: „...ei, nu, nu-ți mai sînt slugă, dom-le Ghionoe!”, sau la răspunsul dirz și ironic al lui Mitru Moț: „...Aveți onoarea să vorbiți cu tovarășul Mitru Moț, președintele comisiei de improprietărire...”. Elevii vor înțelege astfel că de la lirismul compătimit și

contemplativ al lui Dinicu Goleșcu, care se mulțumea să înregistreze drama vieții țărănești, la protestul vehement al lui Rebreanu, ce se ridică pînă la conștientizarea amenințării („Mi se pare că vrei să cosești înainte de a semăna”, zice Leonte Orbișor. „Apoi dacă trebuie, de!” — răspunde Trifon Guju) e totuși un drum mai puțin lung decît de la vivădele care au mistuit conștiința în 1907 pînă la conștientizarea necesității unei acțiuni politice care-l face pe Mitrea Cocor să spună: „Cînd o vine vremea, am să mă duc cu vremejia asta la Malul Surpat”.

Necesitatea transformării țărănilor în oameni cu o conștiință înaintată va fi demonstrată ca rezultat din legătura și îndrumarea pe care țărănimia o primește de la muncitorii conduși de partid. Excursul premergător în domeniul moștenirii culturale va avea totmai scopul de a demonstra în ce fel opera literară devine din act de protest „o roțiță, un șurub al cauzei generale a proletariatului”, prin aplicarea metodei realismului socialist.

Cu același procedeu se mai poate discuta și o altă temă, și anume „Literatura ca armă activă în lupta pentru pace”.

Ideea condamnării războiului de agresiune nu e nouă în literatura noastră. Dar între pozițiile de pe care scriitorii au înțeles în trecut și înțeleg azi să-și exprime opiniile în această problemă există deosebiri esențiale pe care trebuie să le punem în evidență. Este necesar să amintim elevilor că și generația de la 1848 condamnă agresiunea armată ca nedemnă de superioritatea omului în natură, că Gr. Alexandrescu, de pildă, o califică drept „bici groaznic” și amintește cu amarăciune de „laurii însîngerați” ai oricărui victorie. E necesar să le arătăm și faptul că la Eminescu vom întîlni o poziție nouă, mai înaintată, mai conturată, că, bunăoară, ideea războiului de apărare — dureros, dar inevitabil — se desprinde net din dirzenia lui Mircea și a oștenilor lui de a apăra „sărăcia și nevoile și neamul”, sau că George Coșbuc este primul scriitor din literatura noastră care prezintă aspectul tragic al războiului prin vorbele celui „Ion” — simbolul milioanei de „Ioni” care duceau greul războaielor. Ei vom face în același timp să înțelegă că poziția muncitorului ridicat din cenușa Hiroșimei, care strigă către toată lumea „Hei, frați ai mei!”, nu e numai un act protestatar împotriva agresiunii, că nu numai revoltă și condamnare întîlnim în îndemnul Mariei Banuș către America simplă: „Sora mea, prietena mea, nu-i prea tîrziu, încă nu-i prea tîrziu...” Ei își vor da astfel mai bine seama de faptul că operele realist-socialiste se ridică și în

această problemă de la constatare, protest și condamnare la îndemnul spre acțiune, de la actul constatativ la înțelegerea necesității luptei pentru apărarea păcii.

Tocmai în adîncirea acestei atitudini active a literaturii în marile probleme ale actualității credem că stă sarcina noastră de bază. Lecțiile de recapitulare trebuie să demonstreze că revoluția culturală — ca lege obiectivă a revoluției socialiste — a făcut ca literatura să treacă deschis pe poziții militante, combative și să ajutat scriitorilor să devină luptători activi pentru idealuri calitative superioare, pentru idealul socialismului.

Însușirea sintetică a evoluției unei teme reflectată în literatură mai prezintă și folosul de a face un sondaj preliminar în cunoștințele anterioare de istorie literară, înainte de începerea pregătirii pentru examenul de maturitate. E de la sine înțeles că nu vom pierde prilejul pe care ni-l dau aceste incursiuni de a improspăta și unele noțiuni de teorie a literaturii.

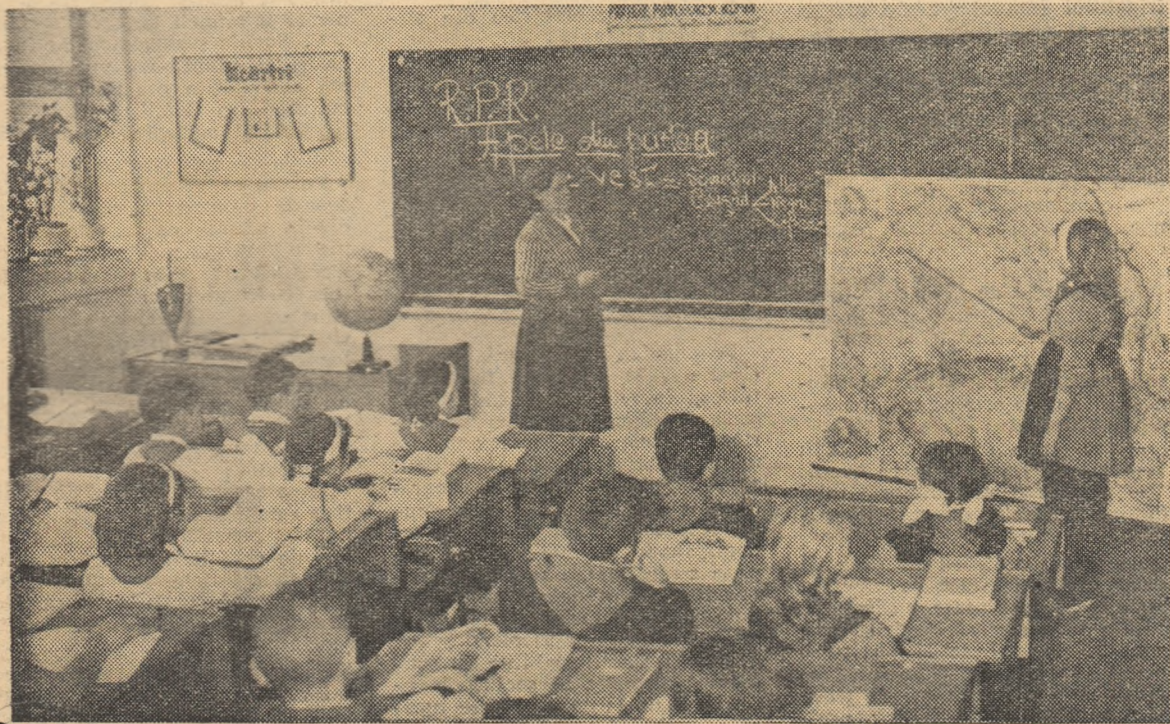
Aș vrea să mai fac o observație pornind de la faptul că noi, profesorii de română, avem în general tendința de a vorbi uneori excesiv. Pe de o parte specialitatea, pe de altă parte pasiunea pentru obiect — și iată-ne gata să alunecăm în retorism. Este necesar, însă, să-i lăsăm pe elevi să tragă ei înșiși concluziile lecțiilor pe care le ținem — bineînțeles sub îndrumarea noastră și cu ajutorul nostru manifestat printr-o întrebare potrivită în clipa potrivită. Evident, formularea științifică a concluziilor ne revine tot nouă, dar ideile lor trebuie să rezulte din observațiile elevilor, chiar dacă aceste idei nu au exact forma pe care o gîndisem noi.

Foarte important este ca niciodată și cu nici un prilej să nu disociem imaginea artistică în fond și formă. Avem datoria să scoatem în evidență procedeu artistic propriu scriitorului respectiv: fie inegalata bogăție eminesciană, fie înalta măiestrie a stilului lui Sadoveanu, fie incisivitatea versului lui Jhebeleanu sau simplitatea, naturalitatea lui Marin Preda.

Aceste cîteva însemnări mi-au fost sugerate de experiența lecțiilor recapitulative din anii trecuți. Fără îndoială că munca din etapa pe care o începem acum va îmbogăți experiența dobîndită, va aduce în atenția noastră noi aspecte, ne va ajuta să ne lămurim noi probleme.

Prof. Coralia Călin
Școala medie „Mihai Viteazul”
București

de recapitulare



O călătorie în imaginație pe harta patriei — un minunat prilej pentru elevii de a afla lucruri noi și interesante

La geografia patriei

În planificarea temelor pentru lecțiile recapitulative la geografie am avut în vedere mai multe obiective. Am urmărit în primul rând să aleg astfel de teme care să-mi permită să iau în discuție chestiunile esențiale tratate de-a lungul anului școlar, să leg într-o cât mai largă măsură cunoștințele elevilor de viață, de problemele actualității și să asigur recapitulării un bogat conținut educativ. În funcție de aceste obiective am stabilit teme ca „Relieful muntos din țara noastră și importanța lui economică”, „Dezvoltarea agriculturii în R.P.R.” etc.

În tratarea lor nu voi încerca, bineînțeles, să revin asupra tuturor cunoștințelor predate, căci aceasta ar duce la o trecere în revistă schematică din care elevii nu s-ar alege în cele din urmă cu nimic. Mă voi opri, de aceea, numai asupra problemelor celor mai importante, a căror aprofundare asigură înțelegerea întregului curs. Trăind, de pildă, tema „Re-

lieful muntos și importanța lui economică”, mă voi opri la următoarele subpuncte: Carpații și subîmpărțirile lor; Caracterile generale ale Carpaților din R.P.R.; Carpații răsăriteni, meridionali și vestici; Munții Dobrogei; Clima specifică reliefului muntos; Principalele centre balneo-climaterice; Construcții ale socialismului în regiunea muntoasă.

După cum am arătat, un obiectiv de seamă al lecțiilor de recapitulare va fi acela al legării lor de viață, de problemele realității. Tema „Dezvoltarea agriculturii în R.P.R.”, de exemplu, îmi dă în această privință largi posibilități de a face numeroase referiri la transformările pe care le-a adus și continuă să le aducă regimul democrat-popular în domeniul agriculturii. Pornind de la date cuprinse în documentele de partid sau în materiale apărute în presă voi purta cu elevii discuții în care vor fi subliniate însemnatele realizări obținute de

agricultura noastră după plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949, care a trasat linia politică a transformării socialiste a agriculturii: extinderea din ce în ce mai mare a cooperativizării agriculturii, mecanizarea muncilor agricole, introducerea unei agrotehnici superioare, schimbarea structurii culturilor prin extinderea culturilor deosebit de productive, introducerea unor culturi noi, o repartitie și o îmbinare rațională a ramurilor, trecerea la o agricultură intensivă științifică etc.

Pentru deplina reușită a lecțiilor de recapitulare la geografie consider că este absolut necesară utilizarea materialului didactic și îndeosebi a hărților. De aceea, voi da o deosebită atenție folosirii planșelor, fotografiilor, ilustrațiilor, care pot contribui la consolidarea și fixarea cunoștințelor

Prof. Al. Popescu
Școala medie nr. 1
Slatina

ÎN CLASELE I-IV



Ne aflăm iarăși în fața unui sfârșit de an școlar. Pe baza experienței dobândite putem acum să ne organizăm mai bine lecțiile de recapitulare, să ajutăm mai mult elevii noștri să părăsească băncile clasei pe care au urmat-o înarmați cu cunoștințe și deprinderi bogate, reprezentând ceea ce este esențial din tot ce le-am predat în cursul anului.

Munca pe care am desfășurat-o în anii trecuți, concluziile pe care le-am tras pe baza ei ne-au făcut să înțelegem că una dintre cele mai bune căi de recapitulare a cunoștințelor este de a le grupa în jurul unor teme care să pună în evidență legătura lor cu viața, cu producția. Tocmai în această direcție au fost orientate și discuțiile pe care le-am purtat acum, în preajma recapitulării, învățătorii din raionul nostru în cadrul cercurilor pedagogice. Astfel, s-au fixat pentru recapitulare teme privind viața nouă a satului, munca, trumuseșile patriei etc.

Tot de la acest punct s-a pornit și în stabilirea metodelor care vor fi folosite la lecțiile recapitulative. De exemplu, pentru recapitularea cunoștințelor despre natură s-au programat excursii la întovășirea „30 Decembrie”, la stațiunea de mașini și tractoare Strehaița, la secția G.A.S. Corcova, la pepiniera raionului, unde elevii se vor putea convinge de superioritatea muncii în comun, cu mașini și după reguli stabilite de știință, vor putea vedea diferitele culturi, plante și lucrări despre care au învățat în orele de clasă. De asemenea, vom face cu elevii din clasele I-IV excursii la Lunca Banului și la Ceringanul, unde vor vedea diferite specii de arbori și de animale.

La baza recapitulării materiei la aritmetică, mai ales la clasele a III-a și a IV-a, vor sta problemele cu date pe care elevii le-au căpătat cu prilejul excursiilor la gospodăriile agricole colective, la gospodăriile agricole de stat și la S.M.T.-uri. Problemele se vor referi la munca cu tractorul, combina și alte mașini agricole, la lucrările de irigare, la economiile realizate prin mecanizarea procesului de fabricare a cărămidii, la economia de energie umană realizată prin mecanizarea unor munci în agricultură, în construcții, drumuri sau căi ferate etc.

Recapitularea geografiei regiunii (în clasa a III-a) ca și a geografiei R.P.R. (în clasa a IV-a) se vor efectua cu ajutorul călătoriilor imaginare pe hartă, călătorii în care, pornind de la lo-

calitatea noastră, ne vom „deplasa” cu elevii pe teritoriul regiunii și al întregii țări, stăruind asupra profilului fizic și economic al locurilor prin care trecem, comparând ceea ce este cu ceea ce a fost și ajutându-i pe elevi să-și reprezinte pe baza datelor luate din Directivele celui de al III-lea Congres al P.M.R. ce va fi după împlinirea șesenalului și a planului de 15 ani. Procedând astfel, vom reuși ca, o dată cu precizarea, sistematizarea și aprofundarea cunoștințelor, să contribuim la educarea elevilor în spiritul partitismului socialist.

În discuțiile purtate în cercurile pedagogice ale învățătorilor din raionul nostru s-a insistat mult asupra necesității de a acorda o atenție deosebită conținutului educativ al lecțiilor recapitulative. S-a cerut, de exemplu, ca în recapitularea temei „Frumuseșile patriei”, să se pună în primul rând accentul pe dezvoltarea sentimentului de dragoste pentru patrie al copiilor. În acest scop s-a recomandat să se folosească ilustrații sugestive pe baza cărora să se poarte discuții cu privire la marile construcții ale socialismului care au schimbat fața țării noastre, la nolle blocuri de locuințe muncitorești care se ridică în toate colțurile țării, la aspectul nou al satelor etc.

Lecțiile de recapitulare finală vor fi folosite și pentru educația ateistă a elevilor, lucru care n-a fost ignorat nici în etapele anterioare ale muncii școlare. Într-o serie de școli s-a planificat în acest scop, cu elevii clasei a IV-a, o lecție-excursie în care observând un grup de copaci trăzniți din pădure, paratrăznitul de la fabrica de cărămidă din localitate și mașinile de la uzina electrică a orașului, elevii vor înțelege că diferitele fenomene electrice nu au o proveniență supranaturală și că energia electrică este stăpinită și folosită de oameni. Tot în această excursie elevii vor vedea liniile de stâlpi de înaltă tensiune pentru bazinul carbonifer Motru, ceea ce va constitui un bun prilej pentru a se discuta despre marile surse de energie electrică, despre hidro și termocentrale, despre sistemul energetic național, despre prevederile în acest domeniu cuprinse în Directivele celui de al III-lea Congres al P.M.R.

Fără îndoială, ne vom strădui să le lămurim elevilor toate aceste cunoștințe la nivelul înțelegerii lor și fără a-i supraîncărca.

I. Penteș
Strehaița

O problemă a sfârșitului de an

(Urmare din pag. 1)

varea de probleme, efectuarea de exerciții gramaticale etc.

O grijă deosebită pentru pregătirea lecțiilor de recapitulare manifestă acum profesorii care predau la clasa a VII-a aflată în fața examenului de sfârșit de an și a examenului de admitere în școlile profesionale sau medii, ca și cei ce predau la clasele a XI-a ai căror elevi vor avea de trecut în curând examenul de maturitate.

Anul acesta, spre deosebire de alți ani, la clasa a XI-a, după terminarea recapitulării de sfârșit de an, se va organiza între 3 și 15 iunie recapitularea specială în vederea examenului de maturitate, în cadrul căreia se va repeta întreaga materie cerută de programa acestui examen. Profesorii vor trebui, desigur, să se pregătească încă de pe acum pentru această formă de recapitulare, care cere revederea materiei predate în mai mulți ani de școală.

Examenele care verifică pregătirea elevilor pentru viața le cer, desigur, nu reproducerea mecanică a unor noțiuni, formule sau teze izolate, ci dezvoltarea unor subiecte care implică efectuarea unor legături logice între cunoștințe, formularea în mod independent a unor concluzii pe

baza celor asimilate. Tocmai acestor aspecte ale pregătirii elevilor sint chemați profesorii să le dea atenție în cadrul lecțiilor de recapitulare.

În strinsă legătură cu organizarea și desfășurarea lecțiilor de recapitulare se află și problema ajutorării elevilor rămași în urmă la învățătură. Cadrele didactice trebuie să acorde o atenție sporită în această perioadă muncii cu acei elevi în a căror pregătire se fac simțite încă unele goluri. Preocupându-se să le lămurească problemele rămase neînțelese, să-i antreneze în răspunsuri la lecțiile recapitulative, învățătorii și profesorii au datoria să depună eforturi pentru a-i aduce și pe acești elevi la nivelul general al clasei.

Bineînțeles că problema ajutorării elevilor rămași în urmă nu se rezolvă numai în cursul lecțiilor de recapitulare. Se poate apela în acest scop și la meditații și consultații. Dat fiind că în orele de recapitulare se reiau o mare parte din problemele studiate în timpul întregului an școlar, meditațiile ne dau posibilitatea să tratăm mai pe larg și să adăncim cu elevii rămași în urmă temele la care aceștia prezintă cele mai multe lacune, după cum consultațiile ne oferă posibili-

tatea de a lămurii unui elev sau unui grup de elevi o problemă sau alta în a cărei deplină înțelegere ei au unele dificultăți. Discuțiile purtate în orele de meditații și consultații vin astfel să le completeze pe cele care au loc în lecțiile recapitulative.

Este însă absolut neindicat să folosim meditațiile și consultațiile drept ore de curs sau lecții recapitulative pentru toată clasa, să credem că putem completa cu ajutorul lor, supraîncercându-i pe elevi, ceea ce o proastă organizare sau o alegere insuficient chibzuită a temelor ne-a împiedicat să realizăm în clasă. Meditațiile și consultațiile își ating scopul numai atunci când se respectă cerințele lor — adică atunci când se adresează, în mod diferențiat, în funcție de condițiile concrete — elevilor rămași în urmă și celor ce au nevoie de lămuriri suplimentare.

Trăind cu spirit de răspundere, cu grijă pentru calitatea muncii lor, pentru rezultatele ei, toate problemele pe care le ridică activitatea specifică acestei etape a anului școlar, cadrele didactice vor avea satisfacția de a vedea strădanii lor răsplătite prin nivelul ridicat de cunoștințe al elevilor, prin temeinicia și seriozitatea pregătirii lor.



Adânciți în pasionanta lectură a minunatelor povestiri ale lui Ion Creangă...

Organizarea și desfășurarea activităților practice ale elevilor din școlile de cultură generală și pedagogice în perioada 12—24 iunie

Legătura învățământului cu practica, cu producția constituie una din sarcinile principale trasate școlii de cel de al III-lea Congres al P.M.R.

O contribuție prețioasă la realizarea acestei legături a școlii cu producția o constituie activitățile practice continue desfășurate cu elevii în atelierele școlare, în întreprinderi industriale, pe diverse șantiere de construcții și în agricultură.

Experiența din anii școlari trecuți cu privire la organizarea activităților practice de sfârșit de an școlar cu elevii din învățământul general și pedagogic a arătat că aceste activități aduc o mare contribuție la legarea cunoștințelor de viață, de practică, la educarea tineretului școlar în spiritul dragostei față de munca productivă.

În cadrul acestor activități elevii școlilor de 7 ani, medii și pedagogice au cunoscut procesele de producție din industrie și agricultură, și-au îmbogățit cunoștințele cu elemente noi, legate de tehnică și și-au format anumite deprinderi practice de muncă a uneltelor, sculelor și mașinilor întâlnite la locul de practică, în unele cazuri aducând chiar și o anumită contribuție la realizarea planului de producție al întreprinderilor respective.

Întind în legătură cu muncitorii, elevii au putut cunoaște munca organizată a acestora, disciplina de producție, grija pe care o acordă ei economiei de materiale, păstrării și îngrijirii utilajelor și lupta lor pentru ridicarea continuă a producției și productivității muncii; toate acestea au influențat pozitiv pregătirea și educarea elevilor.

În general, în anii trecuți s-au obținut rezultate pozitive în organizarea și desfășurarea activităților practice în perioada de două săptămâni. Cu toate acestea, s-au întâmpinat și unele greutăți care au determinat anumite deficiențe.

Multe școli au folosit cele două săptămâni repartizate prin structura anului școlar pentru practică exclusiv pentru excursii sau alte activități culturale și sportive, motivând că nu au putut asigura locuri în întreprinderi, deși pentru clasele medii în cele mai multe cazuri aceste posibilități existau.

În unele locuri activitatea practică n-a fost organizată temeinic, elevii fiind aduși de multe ori la școală fără să știe ce au de făcut.

În vederea desfășurării în mai bune condiții a activităților practice continue de două săptămâni în anul școlar 1960/1961, școlile de cultură generală și pedagogice vor lua următoarele măsuri:

I. Cu elevii claselor I—IV se vor organiza, în perioada 5—10 iunie, activități practice recreative, potrivit vârstei lor, după cum urmează:

a. Elevii claselor I și II, sub conducerea învățătorilor, vor face între 5—10 iunie — pe baza planului general al activităților practice recreative — vizite la monumentele istorice, culturale și la monumentele naturii din localitate. De asemenea, se vor organiza vizite și excursii în parcuri, pe cîmp, la pădure și în împrejurimile localității. Toate acestea vor alterna cu cîntece și jocuri.

Pentru ca aceste activități să

fie recreative și educative, învățătorii le vor povesti copiilor, pe scurt, istoricul monumentelor vizitate și îi vor antrena la îngrijirea lor, în semn de respect și grijă față de aceste comori ale patriei.

Învățătorii vor antrena, de asemenea, copii la culesul plantelor medicinale, cu grija însă ca aceste activități să nu fie oboseitoare și să se evite orice pericol pentru sănătatea copiilor.

b. Elevii claselor a III-a și a IV-a vor efectua zilnic sub conducerea învățătorilor, în perioada 5—10 iunie, câte 2—3 ore de activități practice care vor alterna, de asemenea, cu cîntece și jocuri recreative. Astfel, elevii vor putea participa la următoarele activități:

— îngrijirea monumentelor istorice și a monumentelor naturii din localitate.

— îngrijirea parcurilor și pomilor (văruirea, săparea în jurul tulpinei, distrugerea dăunătorilor etc.).

— îngrijirea curții școlii și înfrumusețarea ei cu ronduri de flori.

— completarea colecțiilor școlare de științele naturii și îngrijirea colțului naturii vii.

— excursii în împrejurimile localității, culegerea de pe cîmp a plantelor medicinale.

— îngrijirea mormintelor eroilor clasei muncitoare și ale înaltașilor progresiști ai poporului nostru.

— lucrări agricole ușoare pe lotul școlar la sate (plivit, udat, prașitul legumelor etc.).

II. Cu elevii din clasele a V-a și a VI-a se va organiza în perioada 12—24 iunie, timp de 12 zile lucrătoare, practica continuă. Durata lucrărilor practice va fi de 3 ore pe zi la clasa a V-a și 4 ore pe zi la clasa a VI-a, astfel:

A. Practica continuă la școlile de 7 ani de la sate se va efectua pe loturile agricole școlare, în G.A.S. și G.A.C., sub conducerea profesorilor care predau cunoștințele agricole și științele naturale.

Pentru buna organizare și desfășurare a muncii, direcția școlii va lua în prealabil contact cu conducerea G.A.S. și G.A.C. pentru stabilirea planului de muncă. Profesorii vor colabora strîns cu inginerii și tehnicienii acestor gospodării socialiste pentru desfășurarea în bune condiții a activităților practice din această perioadă.

În timpul practicii elevii vor participa la următoarele munci agricole:

In regiunile de șes

— întreținerea culturilor agricole: executarea plivutului, răritului și a prașilei;

— polenizări artificiale;

— aplicarea de îngrășăminte suplimentare;

— combaterea bolilor și dăunătorilor care produc pagube culturilor agricole;

— recoltarea diferitelor culturi agricole;

— pregătirea cartofilor pentru iarovizat, iarovizarea și plantarea de vară a cartofilor;

— întreținerea culturilor legumicole;

— executarea plivutului, răritului, buchetatului, prașitului și aplicarea îngrășămintelor suplimentare la culturile de legume;

— amenajarea și executarea irigațiilor (numai acele lucrări care sînt accesibile elevilor);

— lucrări de întreținere în pepiniere și livezi;

— executarea prașitului, ciupitului, combaterea bolilor și dăunătorilor care produc pagube pomilor fructiferi;

— recoltarea fructelor timpurii;

— lucrări de întreținere în vii;

— îngrijirea animalelor mici (albine, viermi de mătase, păsări).

În scopul aplicării în practică a noțiunilor însușite de elevii la lecțiile de cunoștințe agricole și științe naturale, al lărgirii orizontului lor tehnic și pentru o pregătire practică temeinică se recomandă ca profesorii de științe naturale și de cunoștințe agricole să le dea elevilor spre rezolvare anumite teme care vor conține întrebări cu privire la tehnica muncii în agricultură.

În perioada practicii elevii vor trebui să aibă un carnet de practică în care să-și noteze zilnic activitatea desfășurată, precum și problemele care le-au fost date spre rezolvare.

Carnetele vor fi vizate de profesorii conducători de practică; zilnic, la sfîrșitul muncii, aceștia vor analiza cu elevii rezultatele obținute în muncă precum și diferitele observații făcute de aceștia în timpul muncii.

Pentru buna desfășurare a lucrărilor în cadrul gospodăriilor agricole de stat și colective, elevii vor fi repartizați în echipe și brigăzi de muncă; se va cere sprijinul tehnicienilor și muncitorilor agricoli pentru îndrumarea muncii elevilor.

B. Practica continuă a elevilor din clasele V—VI ale școlilor de 7 ani din orașe și centre industriale se va efectua în ateliere școlare proprii, în ateliere școlilor profesionale, tehnice, de meserii și în centre de ateliere, sub conducerea profesorilor maiștri-instructori.

În cadrul lucrărilor practice de atelier elevii vor executa operații complexe de tâmplărie și lăcătușărie după cum urmează:

a. Clasa a V-a lucrări de tâmplărie:

— echer pentru demonstrații la tablă;

— raportoare pentru geometrie;

— rigle diferite;

— cutii pentru insectare;

— figuri geometrice;

— cuiere cu 5—10 agățători;

— suport pentru flori;

— grătare, ștergătoare etc.

b. Clasa a VI-a lucrări de lăcătușărie:

— scule pentru atelier: dălți, dornuri, punctatoare, cadre de fierăstrău, ace de trasat, șurubelnițe, compase de trasat, ciocane;

— suport pentru eprubete;

— măsuri de capacitate din tablă;

— pilni;

— scafe;

— corpuri geometrice din sîrmă balot și tablă;

— reparații la aparate de laborator;

— reparații de lăcătușărie la mobilierul școlar etc.

În general se va urmări ca toate obiectele executate de elevi să fie folositoare și să poată fi valorificate cu ușurință. În această perioadă se pot face și vizite la unele întreprinderi conform programului stabilit cu conducerea acestora.

Practica în agricultură pentru clasele V și VI poate fi executată și în alte etape ale anului școlar, ținîndu-se seama de perioadele cele mai importante ale muncilor agricole, de specificul agricol și de condițiile geografice ale localității și ale raionului respectiv, astfel ca elevii să-și poată însuși cât mai multe și variate cunoștințe, priceperi și deprinderi de muncă și să contribuie, după puterile lor, la sporirea producției agricole.

Etapele vor fi stabilite de consiliul pedagogic al școlii, de acord cu unitățile socialiste agricole și vor fi aprobate de secția de învățămînt și cultură raională. Ele vor putea fi schimbate dacă timpul nu este prielnic, ținîndu-se de acest lucru secția de învățămînt și cultură raională. Indiferent de perioada de practică stabilită de școală, activitatea pe trimestrul III se va încheia în seara zilei de 24 iunie.

III. Clasele VIII—X ale școlilor medii vor desfășura activitățile practice continue din perioada 12—24 iunie astfel:

a) Elevii din clasele a VIII-a vor desfășura activități practice în atelierele școlare proprii, în atelierele școlilor profesionale, tehnice și de meserii și în centrele de ateliere, sub conducerea profesorilor-maiștri, câte 4—5 ore zilnic. În cadrul lucrărilor practice de atelier elevii vor executa operații complexe de lăcătușărie aplicate la confecționarea de material didactic și diferite scule ca de exemplu:

— cadre de fierăstrău pentru tăiat metale;

— dălți;

— compase de trasat;

— ciocane;

— dornuri;

— punctatoare;

— ace de trasat;

— aparate de laborator;

— reparații de aparate de laborator;

— reparații de broaște, minere;

— alte piese utile valorificabile.

Elevii claselor a VIII-a din școlile medii de la sate care nu au ateliere unde să se execute lucrările practice vor desfășura aceste activități în agricultură, la G.A.S. și G.A.C., participînd efectiv, sub conducerea profesorilor de științe naturale, la muncile agricole corespunzătoare sezonului.

b. Elevii din clasele a IX-a și a X-a de la școlile medii din orașe și centre industriale vor desfășura activitățile practice continue timp de 12 zile lucrătoare în întreprinderi industriale și șantiere de construcții, iar cei de la școlile medii din centre agrotehnice vor desfășura aceste activități la S.M.T., centre mecanice și G.A.S.

IV. Clasele VIII—X ale școlilor medii cu instruire în producție vor desfășura activitățile practice continue astfel:

— Elevii din clasele a VIII-a vor face practica de inițiere la meseriile din secțiile și atelierele întreprinderii la care va avea loc în clasa a IX-a instruirea lor practică în producție. În aceste două săptămâni elevii vor fi conduși de maiștrii-instructori și diriginții claselor respective pentru a cunoaște procesul de producție din secțiile întreprinderii, pentru a se acomoda cu locurile de muncă și a cunoaște mașinile, utilajele secțiilor de producție, pe muncitorii cu care vor lucra precum și regulile de protecție a muncii și tehnica securității muncii.

Elevii claselor a IX-a cu instruire în producție vor lucra în aceste două săptămâni zilnic, între 4 și 5 ore, la aceleași locuri de producție la care s-au instruit în timpul anului școlar, menți-

nîndu-se aceeași formă de organizare a muncii lor.

V. Școlile pedagogice de învățători și educatoare vor programa activitățile practice în agricultură (în G.A.S. și G.A.C.) și pe terenul agricol experimental.

Pentru ca practica elevilor din această perioadă să-și atingă pe deplin scopul, ea trebuie temeinic organizată. Pentru aceasta directorii de școli vor lua legătura cu conducătorii întreprinderilor unde urmează să lucreze elevii în vederea stabilirii locurilor de muncă, a lucrărilor pe care le vor executa, a personalului tehnic și muncitorilor în grija cărora vor fi dați, fără să se stingherească însă procesul de producție.

La alegerea locurilor de practică este necesar să se țină seama de rezistența fizică a elevilor, de posibilitatea lor de a folosi cunoștințele de cultură generală, priceperile și deprinderile pe care și le-au format în școală.

Fetele vor fi orientate la general către întreprinderile industriei textile, industriei alimentare, electrotehnice, chimice și laboratoarele întreprinderilor, la puncte meteorologice etc.

Înainte de începerea practicii în producție este necesar să li se facă cunoscute elevilor sarcinile și conținutul practicii în producție, cerințele pe care întreprinderea și școala le pun în fața lor în această perioadă, precum și condițiile de securitate a muncii în care se va desfășura practica.

În perioada premergătoare practicii în producție diriginții vor organiza consfătuiri cu părinții elevilor pentru a le explica importanța acestor activități, felul cum va fi organizată practica și necesitatea sprijinirii ei de către părinți. Se va cere părinților ca, în măsura posibilităților, să asigure elevilor îmbrăcăminte pentru lucru (salopete, halate sau haine uzate).

O grijă deosebită se va acorda vizitelor medicale a elevilor înainte de începerea practicii, luîndu-se măsuri de scutire de practică sau de programare la activități mai ușoare a elevilor suferinzi.

În scopul organizării și conducerii în bune condiții a activităților practice în producție, în fiecare școală se va constitui o comisie formată din 2—3 reprezentanți ai școlii (directorul adjuncț, profesorii de fizică, chimie, maiștrii de lucrări practice). Comisia se va completa cu delegați desemnați de întreprindere și de comitetele de părinți.

Responsabilul comisiei va fi directorul adjuncț al școlii.

Pentru desfășurarea în bune condiții a activităților practice în producție, comisia va ține seama de următoarele:

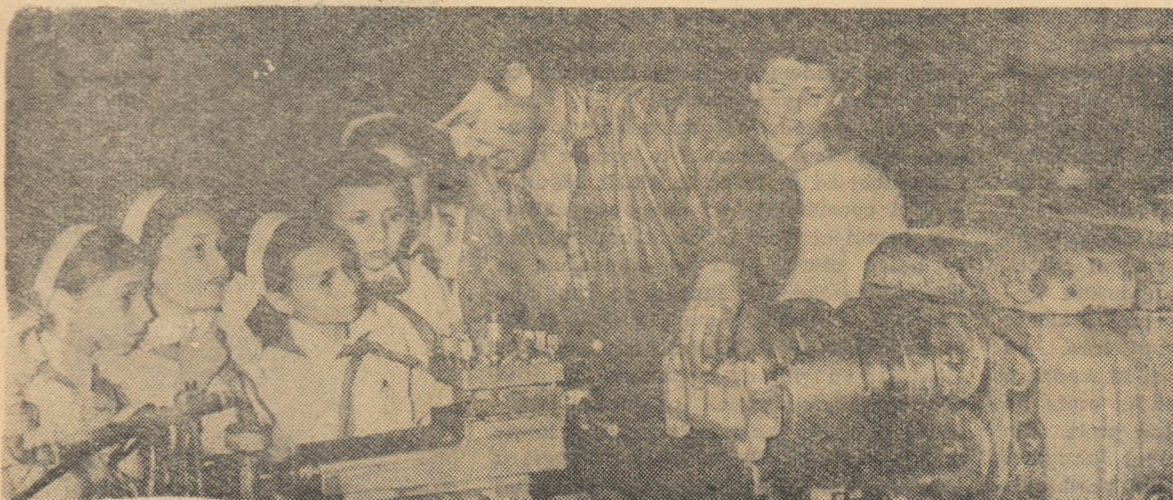
Fiecare clasă să fie însoțită de câte un profesor al școlii care va răspunde de desfășurarea lucrărilor și de securitatea muncii elevilor.

În primele două zile, elevii vor face cunoștință cu locul de muncă unde au fost repartizați și cu regulile de tehnică a securității muncii.

După prezentarea locului de producție și efectuarea instruirii privind protecția muncii și tehnica securității muncii, elevii li se vor face cunoscute specificul muncii și sarcinile pe care ei le vor îndeplini în timpul practicii.

În vederea desfășurării în bune condiții a activității practice, conducerea școlilor de cultură generală și pedagogice vor alcătui un plan de măsuri privind repartizarea locurilor de practică pe grupe de elevi, conținutul muncii în producție și cadrele didactice care vor conduce și îndruma practica și vor răspunde de desfășurarea ei.

Planul de măsuri va fi dezbătut și aprobat de consiliul pedagogic și va fi adus din timp la cunoștința elevilor și părinților. Secțiile de învățămînt și cultură și conducerea de școli vor acorda toată atenția pregătirii și organizării în cele mai bune condiții a lucrărilor practice din această perioadă, vor controla și îndruma îndeaproape desfășurarea lor.



Un grup de pionieri de la Școala medie „Vasile Alecsandri” privește cu mult interes munca unuia dintre fruntașii în producție de la uzina „Armătura”

E necesară îmbunătățirea tematicii jucăriilor

Transpunind în joc cele observate în realitatea inconjurătoare, copilul simte nevoia unor jucării în care să poată recunoaște cele observate, care să-l facă să se simtă participant activ la viața pe care o construiește cei mari. De aceea, jucăria, prietenă nedespărțită a copilăriei, este nu numai un instrument cu ajutorul căruia copilul descoperă realitatea, ci și un mijloc prin care îndeplinește o activitate, se inițiază în muncă, ea exercitând astfel o puternică influență educativă și fiind folosită ca un auxiliar important în educația comunistă a copiilor.

În trecut, industria de jucării era aproape inexistentă la noi în țară, marea majoritate a jucăriilor fiind importate. Restrînsa producție de jucării era slabă și nejust orientată.

Avînd în vedere însemnătatea jucăriei ca mijloc educativ, regimul nostru de democrație populară a intervenit și în acest sector cu măsuri eficiente, menite să satisfacă cerințele milioanei de copii ai poporului nostru. În 1955 și apoi în 1958 s-au trasat sarcini precise privind dezvoltarea și îmbunătățirea producției de jucării. În același timp, a fost înființat un organ de orientare și control al muncii în acest domeniu — comisia tehnico-artistică de pe lângă Ministerul Învățămîntului și Culturii. Problema jucăriilor a constituit obiectul preocupărilor permanente ale acestei comisii, ale Ministerului Industriei Ușoare, cit și ale întreprinderilor producătoare. Numeroși oameni de talent și inovatori din cadrul întreprinderilor au propus modele noi, ingenioase. Comisia tehnico-artistică pentru jucării a organizat în anul trecut un concurs pentru modele noi de jucării în scopul de a stimula creația originală în acest domeniu și pentru a umple golurile din tematică jucării.

Atenția deosebită acordată în statul nostru acestei probleme a avut drept urmare o creștere simțitoare a producției de jucării. De la 5.182.000 jucării în 1955 s-a ajuns în acest an la 12.600.000 jucării. Pentru 1965 se prevede o producție de 20.000.000 jucării. Datorită activității Comisiei tehnico-artistice, exigenței crescînde a organelor comerțului, eforturilor depuse de întreprinderile producătoare, calitatea și aspectul jucăriilor s-au îmbunătățit simțitor. La această contribuție au contribuit, desigur, și critica adusă de presă cit și exigența crescîndă a cumpărătorilor. În prezent, unitățile producătoare de jucării, încadrate în largă întrecere socialistă pentru o calitate ridicată a produselor, se preocupă îndeaproape de îmbunătățirea continuă a muncii lor.

În cele ce urmează am vrea să subliniem cîteva probleme referitoare la direcția în care trebuie îndreptate eforturile pentru îmbunătățirea sortimentelor de jucării.

Să luăm, bunăoară, păpușa, una dintre jucăriile cele mai căutate, în jurul căreia se creează multe jocuri și care îndeplinește roluri multiple. Importanța pe care o are în jocurile copiilor și influența sa educativă deosebită fac necesar să i se acorde o atenție specială. În comparație cu producția de păpuși de acum cîțiva ani, în producția actuală se constată unele îmbunătățiri. Se poate afirma chiar că s-au realizat cîteva tipuri izbutite (de exemplu păpușile „Florin”, „Floricea”, „Bebe” și „Coca” de la cooperativa „Arta lemnului”), care plac copiilor și corespund cerințelor pedagogice.

În general însă creația de tipuri de păpuși și producția lor în serie au rămas în urmă față de nevoile noastre. Se mai întîlnesc adeseori chipuri inexpressive de păpuși, construite din materie primă necorespunzătoare (carton presat și textile), cu îmbrăcăminte aproape uniformă și în culori mohorite.

Pregătirea copiilor pentru a deveni vrednici cetățeni ai țării, oamenii cu dragoste de muncă, constructori activi ai socialismului începe, după cum este știut, încă din fragedă vîrstă. Jucăria își aduce contribuția și în această privință, ajutînd la formarea sentimentului de dragoste pentru muncă și a deprinderilor practice și făcînd ca trecerea de la joc la munca adevărată să se producă pe nesimțite. Pentru a putea realiza cu succes toate acestea e necesar să punem la îndemîna celor mici unelte de grădina pe măsura lor, unelte de construcție, truse etc.

În magazinele noastre se găsesc multe jucării de acest tip, foarte

apreciate de copii, de părinți, de pedagogi. Jocul de construcție „Arco”, de pildă, cu piese de dimensiuni și forme variate, atractiv colorate, dă copiilor posibilitatea să alcătuiască tot felul de construcții, atît simple cit și complexe. Jocul „Neneco”, un joc de canava cu piese de lemn, pe lângă faptul că îi familiarizează pe copii cu motivele artei noastre populare, le cultivă perseverența și răbdarea.

Știm ce satisfacție are copilul și cit de mîndru este atunci cînd poate meșteri ceva prin propriile-i puteri. Cunoșcînd acestea, noi, cei care îl educăm, trebuie să-i dăm în mînă începînd chiar de la 3-4 ani un ciocănel și un cleștor pe care el se va strădui să le mînuiască. Totodată, trebuie să avem în vedere că la 5-6 ani copilul poate să execute chiar unele munci simple în grădina, în curte sau în casă, că pentru aceasta e necesar să-i punem la îndemîna unelte pe măsura lui. Școlarii cei mici au nevoie de o trusă de dulgher, de timplar, au nevoie de trafoaj, pentru a meșteri după gust și a construi cit mai... calificat.

Din păcate, însă, copiii sînt unori lipsiți tocmai de aceste jucării. Există o neconcordanță între scopul urmărit în activitățile din școală, care tind să-i deprindă pe elevi cu munca manuală, și faptul că întreprinderile producătoare nu reușesc să producă sortimente de truse cit mai variate și în cantități satisfăcătoare. Sînt absente, bunăoară, piesele de construcții simple pentru copiii sub 5 ani (din lemn sau din material plastic), nu există piese din care ei să poată construi macheta unei case, a unui orașel etc.

O categorie importantă de jocuri și jucării este aceea care ajută la cunoașterea mecanismului de construcție al diferitelor mașini, mai întîi sub aspectul lor general, iar mai tîrziu din ce în ce mai detaliat.

Începînd de la 3 ani, copilului îi place să tragă de sfoară un automobil sau să se joace cu trenul, căpătînd primele noțiuni de tehnică. Pe măsură ce crește, începe să cunoască tot mai multe aspecte de muncă, noțiunile lui se lărgesc și, desigur, crește și interesul lui pentru tehnică. Copilul vrea să se joace cu diferite tipuri de vehicule, îl preocupă cum merg acestea, dorește să construiască el însuși o „mașină”. Jucîndu-se, copiii cunosc încă de mici multe mecanisme pe care apoi le studiază sistematic în școală, învățînd principiile de fizică ce stau, de pildă, la baza plutirii și a construcției navelor, a zborului și a construcției avioanelor ș.a.

Pentru copiii mici, întreprinderile de jucării au pus în circulație diferite vehicule începînd de la cele care se trag de sfoară și pînă la cele mecanizate. Totuși, copiii au la dispoziție un număr limitat de tipuri și, din această cauză, și jocurile le sînt mai sărace în conținut. Ei ar dori să aibă și mașini de pompieri, sanitare, poștale, utilitare, betoniere ș.a.

Pentru copiii de vîrstă școlară se găsesc și mai puține jucării de acest gen. Știm cu toții că în școală se acordă o deosebită atenție instruirii politehnice și iată că nu putem pune la îndemîna copiilor jucării care să-i pregătească în acest scop. „Micul constructor”, singurul joc de construcție cu piese de metal, are șuruburi care nu se potrivesc cu piulițele. „Brică „Ideal”, care primește piesele de la o întreprindere din cadrul Ministerului Industriei Grele, nu reușește să soluționeze singură această importantă defecțiune.

Ar fi necesară și o trusă de construcții mai complicată, pentru copiii mai mari. Nu se produc truse pentru experiențe simple de chimie (cu toate că a fost aprobat un model), truse de electrician, materiale din care copiii să-și construiască avioane, bărci etc. Nu avem jucării electrice, teleghidate.

A pune la îndemîna copiilor jucării potrivite, a-i înarma în mod eficient în mînuirea lor, înseamnă a contribui la deșteptarea interesului și a dragostei lor pentru muncă, pentru viitoarea profesie. De aceea este necesar să se depună mai multe eforturi în acest sens, înțelegînd că jucăriile cit mai variate și mai reușite ajută la educarea multilaterală a copiilor.

S. Zincă
inspector în M.I.C.

PE SCENA TEATRULUI „ȚÂNDĂRICĂ”

După ce a jucat cu succes „Povestea porcului” și „Punguța cu doi bani”, Teatrul Țîndărică a ales pentru repertoriul actual stagiunii „Harap Alb”, spectacol a cărui premieră a avut loc recent.

Povestea lui Harap Alb este, de fapt, un roman de proporții reduse, în care se împletesc și elemente de fantastic. Dar atît eroii cit și situațiile extraordinare își au corespondentul real. Eroul principal nu poate învinge piedicile ce-i stau în față decît cu ajutorul pretenilor săi devotați. La rîndul lor, aceste ființe neobișnuite reprezintă noțiuni concrete spre care aspiră omul de rînd, idealuri cu neputință de satisfăcut în societatea bazată pe exploatare. Setilă, Flămînzilă, Gerilă, Ochilă, Păsărilă au vocabularul țărănului simplu, limbaj pitoresc și înțelept. Povestea nu se mărginește la formula obișnuită a basmului — la lupta între bine și rău — ci se dezvoltă într-o complexitate mult mai largă și, în același timp, mai bogată în sensuri, preocuparea pentru psihologia personajelor fiind pusă pe primul plan. Spînul nu este o figură întîmplătoare, el sintetizează trăsături reprobabile, între care setea de mărire reprezintă doar un aspect. Este perfid, viclean, mincinos, asuprînd cu o plăcere sadică pe Harap Alb, ajuns, din pricina neascultării, slujitorul lui. Harap Alb însuși reunește

calități morale diferite — bună-tatea sufletească, înțelepciunea, curajul, respectul și dragostea filială. Creangă nu-și menajează eroii, ei plătesc scump greșelile și le răscumpără cu mare greutate.

Prelucrarea Nellei Stroiescu are calitatea de a concentra acțiunea după nevoile scenei, dar și de a detașa cu deosebită claritate unele personaje și episoade principale. Micul spectator descifrează cu ușurință trăsăturile de caracter ale lui Harap Alb și ale prietenilor săi, el vede cu ușurință nu numai că Spînul este rău, dar și de ce este așa. Replica păstrează, în general, savoarea operei care a inspirat dramatizarea, iar scenele se succed cu destulă vioiciune. N-am înțeles, totuși, prezența celui trist măscărici care este în contradicție cu spiritul lui Creangă, după cum s-ar mai putea reproșa lipsa unor accente eroice din replicile lui Harap Alb din ultimele scene.

Regizorul Mihai Raicu a dovedit multă înțelegere pentru opera lui Creangă, reușind, în unele scene (ca de pildă cea în care Harap Alb își alege calul) momente de mare artă, impresionante prin simplitate și concizie. Dar ritmul spectacolului nu păstrează o intensitate constantă, iar deznodămîntul nu aduce izbucnirea de satisfacție pe care am așteptat-o.

Scenografia spectacolului, împărțită între Ștefan Hablinski (decoruri) și Ioana Constantinescu (păpuși) este, în general, valoroasă. Decorul este aerisit, urmîrind să redea specificul locului de desfășurare a acțiunii prin pete de culoare distincte și bine alese. Elementele sînt reduse la un minim necesar, lăsînd loc suficient pentru evoluția personajelor. Pe alocuri, această grijă excesivă pentru spațiul liber a dus însă la o neconcordanță între proporția păpușii și cea a decorului.

Ioana Constantinescu a găsit o formulă fericită pentru a da un stil unitar unor atît de numeroase și diferite personaje. Pictorița reușește să redea caracter complex cu o mare economie de mijloace. Din păcate, însă, figura lui Harap Alb a fost destul de ștearsă și inexpressivă, lipsită de suflu eroic. Aspectul palid al eroului titular se detachează însă în primul rînd mînuirii și interpretării vocale. Antigona Papaziocopol i-a imprimat lui Harap Alb mișcări frumoase, dar de o grație feminină. Și mai puțin fericită a fost interpretarea vocală a actorului D. Furdui, care a întrebunțat aproape tot timpul o voce inexpressivă, fără culoare.

Destui de supărătoare și de loc recomandabilă, mai ales în spectacolele pentru copii, a fost lipsa de diferențiere a vocilor interpretelor, prea des întrebunțată pentru mai multe roluri și prea puțin preocupată să facă acest lucru neobservat.

Muzica lui Paul Urmuzescu este plată: din ea copiii nu vor putea reține nici o melodie. Efectele sonore, în general, nu supără, dar nu ajută cu nimic spectacolul.

Preocuparea și grija pentru opera lui Creangă face cinste Teatrului Țîndărică. Aplaudăm, deci, spectacolul cu piesa „Harap Alb” care, deși a prilejuit aceste cîteva observații critice, se înscrie ca o reușită.

Mihai Crișan

Acțiuni patriotice ale pionierilor

În ultimile săptămîni, pionierii și elevii din școlile raionului: Lipova au participat cu însuflețire la acțiunile patriotice.

Astfel, pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Pietriș au plantat în parcul comunal 86 de arbori de tei, frasin și salcimi.

Realizări frumoase au obținut în această perioadă și elevii de la Școala medie din Lipova plantînd 1.800 puietti și lucrînd la înfrumusețarea parcului școlii.

FRANCISC WILD
Lipova

Și pionierii și școlarii din comunele Topana, Albești, Urși și Ciomăgești, au participat cu entuziasm la acțiunile patriotice.

Cu cîteva zile în urmă, pionierii și școlarii din aceste comune au plantat pe terenurile forestiere cîteva mii de puietti de salcimi. Totodată, ei au contribuit la înfrumusețarea satelor și comunelor lor.

Inv. TEODOR STĂNESCU
Vede



Primul salut al celei mai tinere promoții de pionieri.



R. P. Bulgaria:

Filmul didactic

Filmul didactic ocupă un loc tot mai important în munca de predare. Folosirea lui este foarte necesară și în școala elementară în care tratarea fiecărei teme cere o bogată ilustrare.

Se știe că elevii școlii elementare își însușesc cel mai bine materialul predat dacă au posibilitatea să observe obiectele sau fenomenele despre care învață. Nu totdeauna însă acest lucru e posibil. Vizitarea unor obiecte mai îndepărtate e un lucru greu pentru elevii mici. În afară de aceasta, nu totul în natură se poate vedea. De aceea, filmul didactic îi ajută pe copii ca într-un timp foarte scurt să călătorească prin defileurile munților, să urce pantele lor abrupte, să se oglindească în lacurile limpezi, să asculte cîntecul tractorului pe marile loturi ale gospodăriilor colective sau să vadă și să admire realizările poporului muncitor. Cu ajutorul filmului ei vor păși pe potecile pe care au umblat partizanii, vor cunoaște multe din locurile stropite cu singele fiilor poporului bulgar.

Filmul didactic se poate folosi atât în lecția de comunicare a unor cunoștințe noi cit și în lecția de consolidare a acestora și mai ales în lecțiile de sinteză. Înainte de a-l utiliza, învățătorul trebuie să vadă filmul pentru a-i cunoaște conținutul. Urmează apoi fixarea locului

pe care acesta trebuie să-l ocupe în lecție, alegerea secvențelor cu ajutorul cărora va fi subliniată o latură sau alta a temei. Este necesar ca învățătorul să îndemne pe elevi să privească cu deosebită atenție scenele cele mai importante din punctul de vedere al problemei urmărite.

Cele mai reușite proiectii sînt acelea care au loc după predarea lecției. Totuși nu e recomandabil ca întotdeauna lecția să decurgă într-unul și același fel. Variația se impune și prin modul în care e tratată tema respectivă în film. Există filme care dau posibilitatea ca lecția să fie construită în întregime pe observațiile făcute în timpul vizionării filmului și de aceea este bine ca ele să fie proiectate înaintea predării temei. Alte filme trebuie proiectate după ce tema a fost însușită, servind pentru completarea și consolidarea cunoștințelor.

Întă cum am folosit filmul didactic cu prilejul unei lecții recapitulative despre construcțiile socialiste în R. P. Bulgaria. După ce am recitat lecturile din capitolul cu această temă am vizionat filmele: „Uriașul de la Devnia”, „Oțelul patriei” și „Dimitrovgrad”. Am vorbit apoi cu operatorul, alegînd secvențele care urmau să fie proiectate în așa fel încît proiectia să nu depășească 25 de minute.

La începutul orei am examinat un elev asupra materialului din ora

trecută — transformările din satul nostru. Elevul s-a oprit asupra unor aspecte din lecția învățată și a citit un fragment din textul „Ave-rea”, în care este vorba despre viața nouă a satului. Copiii au enumerat apoi textele de lectură cunoscute de ei care tratează despre construcțiile socialiste: „La baraj”, „Primul oțel”, „Noul oraș”.

În decursul convorbirii, care a durat 20 de minute, elevii s-au referit la rostul barajelor, la uzinele care prelucresc minereurile și la turnarea primei șarje de oțel în țara noastră. Le-am atras atenția că vor vedea pe ecran momentul emoționant al turnării primei șarje de oțel și că vor citi pe fețele muncitorilor marea bucurie pe care le-a produs-o acest eveniment. În film ei au văzut cum mecanizarea producției ușurează munca muncitorilor, au simțit grija muncitorilor pentru mașinile la care lucrează, grija partidului și a regimului de democrație populară pentru oame-nii muncii.

La clasele I-IV filmele didactice trebuie folosite tot mai mult. Ele contribuie la educația patriotică și estetică a elevilor, fac lecțiile interesante și variate, adîncesc și consolidează cunoștințele celor mici.

**Zdravca Petrova
Stoianca Ivanova**

(Articol publicat în „Ucitelsko Delo” nr. 103).

Cuba: Naționalizarea școlilor particulare

Printre măsurile adoptate în ultima vreme de guvernul revoluționar cuban se înscrie și naționalizarea școlilor particulare. Această măsură, anunțată de primul ministru Fidel Castro în cuvîntarea pe care a rostit-o la Havana la impunătoarea demonstrație de 1 Mai, reprezintă un important jalon pentru înfăptuirea revoluției culturale, pentru culturalizarea maselor largi populare din Cuba. Totodată această măsură, adoptată după zdrobirea intervenției contrarevoluționare înarmați de S.U.A., are menirea să curme activitatea desfășurată în anumite școli particulare, activitate care urmărea subminarea măsurilor guvernului revoluționar.

Săptămîna aceasta, guvernul revoluționar cuban a început în

întreaga țară naționalizarea școlilor particulare, în primul rînd în provinciile Havana, Santiago de Cuba, Helguin, Matanzas, Manzanillo, Guantanamo și Pinar del Rio. Clădirile acestor școli au fost puse sub pază pentru a împiedica orice acțiune de sabotaj.

În favoarea naționalizării școlilor particulare s-au pronunțat numeroase organizații, printre care Federația națională a școlilor particulare, Comitetul revoluționar studențesc, profesorii și studenții Colegiului pedagogic al Universității din Havana și altele.

O dată cu naționalizarea școlilor particulare, în Cuba a fost introdus învățămîntul general gratuit.

Iran: Lupta dîrză a cadrelor didactice



Una dintre numeroasele demonstrații de masă ale profesorilor și învățătorilor din Iran

Între manifestația pentru drepturi a celor 4.000 de profesori și învățători din Iran — atacată cu focuri de armă de poliție — și demisia guvernului Emami au trecut doar două zile. După manifestație, în cursul căreia mai multe persoane au fost rănite, iar învățătorul Abolhasan Han Ali a fost rănit mortal, au urmat imediat o impresionantă grevă, la care au participat 13.000 de profesori și învățători și un miting al membrilor corpului didactic din Teheran. Participanții la miting au cerut demisia ministrului Educației și pedepsirea șefului poliției din Teheran, considerat direct vinovat de crimă. A doua zi, în piața din fața clădirii Medjilisului a avut loc o nouă demonstrație, la care învățătorii și profesorii li s-au alăturat studenții și alți locuitori din capitala Iranului. Demonstrații au cerut demisia guvernului Emami, îmbunătățirea condițiilor de viață și pedepsirea celor vinovați de asasinarea învățătorului Han Ali.

Acestea sînt evenimentele care au precedat demisia guvernului Emami. Acțiunea curajoasă a învățătorilor și profesorilor iranieni s-a desfășurat pe fondul nemulțumirii maselor largi populare, care duc o luptă consecventă împotriva înrobirii țării capitalului străin și pentru îmbunătățirea condițiilor de trai. Asasinarea învățătorului Han Ali în cursul manifestației de la Teheran a fost picătura care a umplut paharul indignării generale.

Valul miniei populare a măturat de la putere încă un guvern pentru care interesele monopolizatorilor străini erau mai presus decît cele naționale. Agenția Associated Press relatează în următorii termeni evoluția evenimentelor din Iran: „Premierul Emami a declarat în fața parlamentului că nu este răspunzător de acțiunile poliției și că, dimpotrivă, ar fi dat ordin forțelor polițienești să-i trateze cu moderație pe profesori. În ciuda declarațiilor sale, el a fost

cat de numeroși membri ai parlamentului, după care i-a înminat Șahul demisia cabinetului”.

Cumpăta mizeriei în care trăiește poporul iranian — potrivit chiar relatărilor presei iraniene, 85 la sută din populație locuiește în bordeie de lut — este cu adevărat înimaginabilă. În același timp, cele peste 30.000.000 de tone de petrol extrase anual din solul iranian aduc monopolizatorilor americani beneficii fabuloase. An de an cresc cheltuielile militare ale Iranului care, în calitate de membru al blocului agresiv C.E.N.T.O., este considerat, în concepția strategilor imperialiști, „o treaptă a etajului nordic” la frontiera cu Uniunea Sovietică. Mizeria materială se extinde și asupra corpului didactic.

Reține atenția caracterul combativ al grevei profesorilor, care nu sînt mulțumiți de faptul că unii oameni politici au fost înlocuiți cu alții de aceeași teapă. (Noul guvern a fost format, după cum s-a anunțat, de Amini, fost ambasador al Iranului la Washington). Învățătorii și profesorii iranieni continuă lupta lor dîrză, înfruntînd persecuțiile și gloanțele.

La 8 mai la marele miting al învățătorilor care a avut loc la Clubul „Mehregan” a fost adoptată o rezoluție cu privire la cinstirea memoriei învățătorului dr. Abolhasan-Han Ali, asasinat la 2 mai.

Ziua de 2 mai a fost declarată „Ziua învățătorului” și va fi sărbătorită pe viitor anual în Iran ca zi de solidaritate și luptă a învățătorilor pentru drepturile lor.

Prin acțiunile lor pline de demnitate și curaj, învățătorii și profesorii iranieni au contribuit la întărirea luptei întregului popor iranian pentru apărarea suveranității și independenței sale naționale și pentru îmbunătățirea condițiilor lui de trai.

Z. F.

R. D. Germană:

Activitatea școlilor speciale

În Republica Democrată Germană se acordă o mare atenție învățămîntului special, menit să ajute copiilor deficienți să-și însușească cunoștințe și deprinderi, să poată desfășura o activitate social-utilă alături de cei valizi.

Școlile speciale sînt organizate diferențiat, în raport cu specificul deficienței. Pe lângă cele mai multe dintre acestea funcționează instituții preșcolare speciale, precum și școli profesionale speciale.

Activitatea instructiv-educativă în școlile speciale din R.D.G., care poartă denumirea de „școli speciale politehnice”, se desfășoară pe baza unor planuri de învățămînt speciale, în care locul principal este ocupat de obiectele legate strîns de pregătirea practică a elevilor: matematică, fizică, lucrări practice, gospodărie etc. În aceste planuri activitățile specifice fiecărei școli în parte, ca, de pildă, dezvoltarea vorbirii la surdo-muți, nu apar ca obiecte separate de învățămînt. Aceste activități se desfășoară, individual sau în colectiv, în cadrul lecțiilor obișnuite și al muncii extrașcolare, pe baza cerințelor formulate în programele de învățămînt pentru școlile speciale, folosindu-se în unele cazuri mijloace și materiale speciale (de exemplu alfabetul Braille la nevăzători, manuale cu litere mult mărite la slabvăzători etc.).

Unitatea și continuitatea existente între toate treptele învățămîntului special (preșcolar, școlar și profesional) fac posibilă urmărirea neîntreruptă a sarcinii de corectare a deficiențelor elevilor, precum și scurtarea duratei învățămîntului profesional pentru deficienți la 2, maximum 3 ani.

În R.D.G. se pune un accent deosebit pe asigurarea în condiții optime a bazei materiale a învățămîntului special. Clădirile folosite pentru școlile speciale sînt spațioase și luminoase, de cele mai

multe ori aflîndu-se la marginea orașelor, înconjurate de pomi sau chiar de parcuri. Numărul copiilor dintr-o școală, în marea majoritate a cazurilor, nu depășește 200. Ei sînt repartizați în clase de cîte 10-15 elevi, iar în cazurile mai grele chiar de cîte 6-8 elevi. Copiii care învață în școlile speciale se află sub o permanentă supraveghere, atît în clasă cît și la internat.

Clasele sînt bine înzestrate cu mobilier. În școlile de surdo-muți, hipoacuzici și slabvăzători există bănci individuale speciale. În fiecare clasă se află cel puțin două table de scris, precum și unele instalații speciale pentru demonstrarea materialului didactic. La unele categorii de școli speciale clasele sînt înzestrate cu instalații speciale, determinate de caracterul deficienței.

O deosebită atenție se acordă în R.D.G. îndrumării elevilor din școlile speciale spre profesii accesibile posibilităților lor. În acest scop atelierele pentru lucrările practice și atelierele de producție din școlile speciale profesionale sînt bogat înzestrate cu aparate și mașini special amenajate pentru a asigura protecția muncii în condițiile lipsei de vîz, de auz etc.

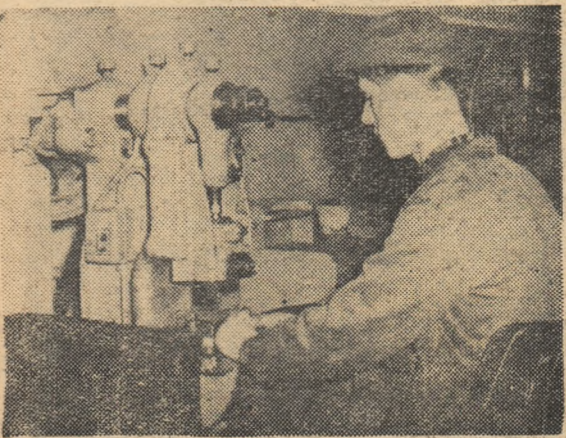
Elevii din școlile speciale profesionale își petrec o mare parte din timp în întreprinderile productive, unde în ultimul an de pregătire lucrează pînă la 4 și 5 zile pe săptămînă, fiind organizați pe grupe, sub conducerea unui muncitor-instructor. Acest lucru se poate realiza datorită faptului că între școala specială de cultură generală și politehnică și școala specială profesională există o strînsă legătură. Școala profesională specială reprezintă ultima treaptă de pregătire pentru viața a copiilor deficienți, ea continuînd munca începută anterior.

În sfîrșit, pentru a ilustra și mai concludent marea atenție ce se acordă în R.D.G. problemelor învățămîntului special, ținem să subliniem faptul că activitatea instructiv-educativă este desfășurată, în majoritatea cazurilor, de cadre cu o înaltă calificare în domeniul defectologiei. Pentru a se asigura acest lucru profesorii pentru școlile speciale sînt recrutați din rîndul profesorilor care au un stagiu de cel puțin doi ani în școlile de masă. Aceștia sînt transferați pentru un an sau doi în școlile speciale, în calitate de „practicanți”. Dacă în timpul acestei practici dau dovadă de dragoste și pricepere în munca cu copiii deficienți, sînt trimiși la specializare, pe timp de doi ani, la facultățile de defectologie din Berlin sau Halle. Numai după terminarea specializării de doi ani sînt considerați profesori ai școlii speciale.

Toate aceste măsuri asigură o bună pregătire a copiilor cu diferite deficiențe, făcîndu-i folositori societății.

Pompiliu Vilcu
director în M.I.C.

Gheorghe Radu
inspector în M.I.C.



Elev al școlii profesionale speciale de nevăzători din Marx Stadt lucrînd la string